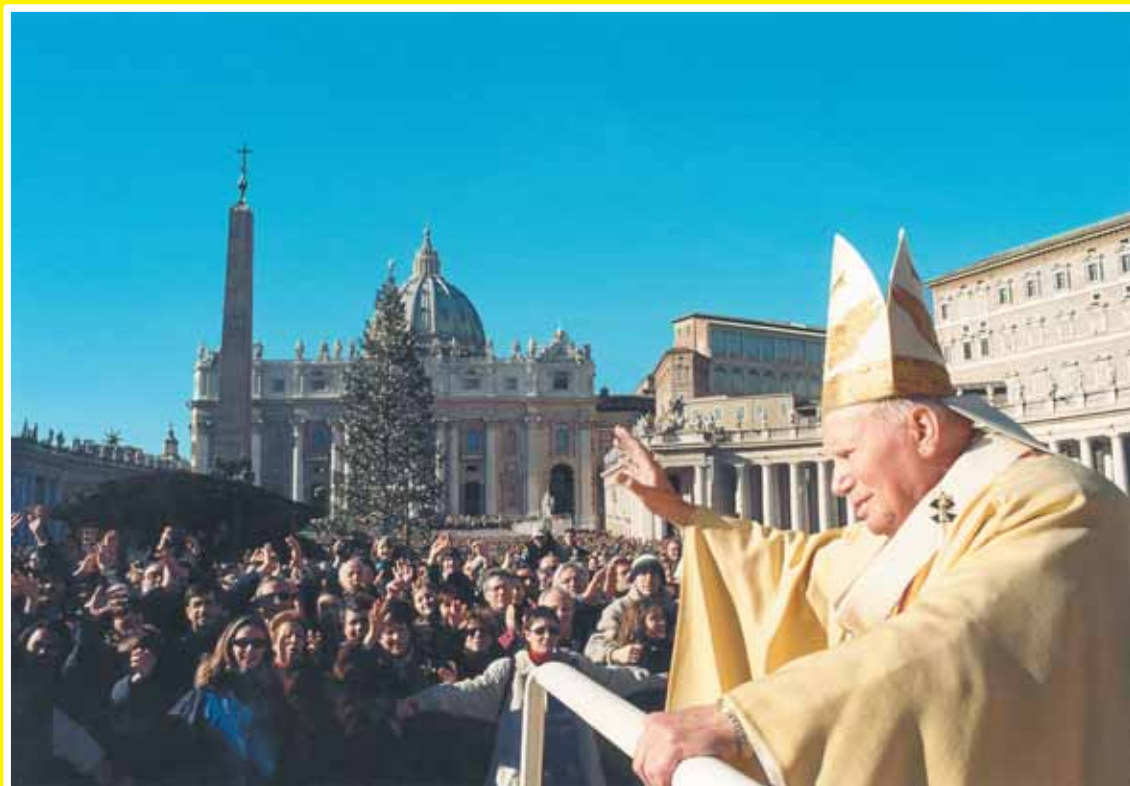

IVAN MERZ

GOD.XXVII. Br.1-2,(23), 2001.

GLASILO POSTULATURE

S PAPOM IVANOM PAVLOM II. U TREĆE TISUĆLJEĆE

1. siječnja 2001., prvoga dana novog, trećeg tisućljeća Papa Ivan Pavao II. služio je svetu misu na Trgu sv. Petra i time je svečano uveo Crkvu u treće tisućljeće. Na kraju sv. mise Papa se provezao po Trgu sv. Petra (slika gore) blagosivajući nazočne vjernike i potom je blagoslovio i hrvatski Jubilarni križ što su ga mladi Hrvati donijeli iz domovine u Rim kao simbol svoje vjere koju su prenijeli iz drugog u treće tisućljeće.

SADRŽAJ

Uvodnik	1
Uz 20. obljetnicu smrti Kardinala Franje Šepera	2
Kard. F. Šeper i časni sluga Božji Ivan Merz	3
Pismo hrvatskih biskupa Svetom Ocu za Ivana Merza.	7
Proslava Dana Ivana Merza 2001.	8
Propovijed biskupa J. Mrzljaka o Ivanu Merzu	9
M.Radan: Transcendentni pozemljak	12
Vijesti iz Postulature	13
Hrvatski Jubilarni križ mladih za treće tisućljeće	16
Aktivnosti Mladeži Euharistijskog pokreta	19
Opraštamo se od štovatelja Ivana Merza	23
Uslišanja – Zahvale.	26
Ivan Merz u obavijesnim sredstvima	28

IVAN MERZ

List za promicanje poznavanja
i štovanja Sluge Božjega
Ivana Merza

Izdavač:
**POSTULATURA
ZA BEATIFIKACIJU
IVANA MERZA**

10000 ZAGREB,
Vlaška 93, tel. 031/211-509
098/546-806

Glavni urednik:
Božidar Nagy

Lektura i korektura:
Ivan Jurčević

List izlazi povremeno.

Cijena: 5 kuna

E-mail:
postulatura.merz@fdi.hr
Web stranica:
www.fdi.hr/ivan-merz

Kompjutorska priprema:
MC“Glas Slavonije” d.d., Osijek

Tisak:
«PAN-papirna industrija» Zagreb

* * *

Bankovni kunski račun:

Postulatura Ivana Merza
Zagrebačka banka d.d.
2360000-100000013
2347014988

Uvodnik

Prva godina novoga, trećeg tisućljeća, 2001. g. za Slugu Božjega Ivana Merza znači novi korak u njegovu približavanju oltaru. S prvog zasjedanja Hrvatske biskupske konferencije u novom tisućljeću od 24. do 26. travnja 2001. hrvatski su biskupi uputili Svetom Ocu molbu za što skorije proglašenje blaženim Sluge Božjega Ivana Merza, o čemu izvještavamo u Vijestima iz Postulature.

Na kraju ove godine navršilo se 20 godina od smrti Kardinala Franje Šepera koji je pokrenuo proces za beatifikaciju Ivana Merza. Stoga ovaj broj započinjemo opširnim prikazom veza Kardinala Šepera s Ivanom Merzom.

Proslava Merzova dana 10. svibnja redovito se održala u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu. Sv. Misu predvodio je zagrebački pomoćni biskup Josip Mrzljak, čiju propovijed u cijelosti donosimo.

Djelatnost sljedbenika duhovnosti Ivana Merza - Mladeži euharistijskog pokreta - opširno je prikazana u srednjem dijelu lista s posebnim izvještajem o Jubilarnom križu koji je dočekao u Rimu novo tisućljeće i koji je Papa dotaknuo i blagoslovio.

I u ovom broju brojne zahvalnice svjedoče o snazi zagovora Ivana Merza pred Božjim prijestoljem koji posreduje milosti i uslišanja onima koji mu se mole i preporučuju u svojim potrebama.

Za što bolje upoznavanje Ivana Merza i njegove bogate duhovne baštine Postulatura je ove godine objavila novu knjižicu «Misli Ivana Merza». Misli su probrane iz brojnih njegovih spisa i svrstane po tematici. Mogu biti prave upute za život, kako se izrazio jedan student koji ih je pročitao i ostao posebno impresioniran dubinom Merzovih misli.

Pri kraju donosimo nekoliko nekrologa prijatelja i štovatelja Ivana Merza: vlč. Vida Cipriša, g. Mladena Radana i prof. Đurđice Vitković. Svatko je od njih na svoj način bio povezan s Ivanom Merzom.

Opširna bibliografija članaka i napisa o Ivanu Merzu svjedoči da se zanimanje za njega sve više povećava kako se približuje njegova beatifikacija.

Uz 20. obljetnicu smrti KARDINALA FRANJE ŠEPERA

30. prosinca 2001. navršilo se dvadeset godina od smrti Kardinala Franje Šepera, zagrebačkog nadbiskupa i potom pročelnika Kongregacije za nauk vjere. Prigodom obilježavanja ove obljetnice održana su dva simpozija u mjesecu studenom, jedan u Zagrebu 7.-8. XI. 2001., a drugi u Vatikanu 29.-30. XI. 2001., posvećena ovom hrvatskom kardinalu koji je u povijesti Crkve u Hrvata postigao najviše mjesto u crkvenoj hijerarhiji te je u svoje vrijeme, dok je vršio službu pročelnika Kongregacije za nauk vjere, bio treći čovjek u Vatikanu. Nakon kratke biografije Kardinala Šepera donosimo opširan prikaz veza kardinala Šepera i Ivana Merza. Još kao srednjoškolac Franjo Šeper upoznao je 1923. g. mladog profesora Ivana Merza, koji je od njega bio stariji devet godina. S njime se je prijateljio i to se prijateljstvo nastavilo i nakon Merzove smrti. Dostiglo je svoj vrhunac 1958. godine kad je zagrebački nadbiskup Franjo Šeper, potpuno uvjeren u Merzovu svetost kojoj je bio svjedok za njegova života, pokrenuo postupak za proglašenje Ivana Merza blaženim i svetim.

Kardinal FRANJO ŠEPER 1905.-1981.

Biografski podaci Kardinala Franje Šepera

Kardinal Franjo Šeper rođen je u Osijeku 2. listopada 1905. god. u obrtničkoj obitelji. Otac mu je po zanimanju bio krojač. 1910. god. cijela obitelj preselila se u Zagreb gdje se mladi Franjo školovao. Nakon osnovne škole pohađao je gimnaziju i maturirao 1924. godine. Već kao srednjoškolac upoznao se u Marijinoj kongregaciji u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu s Ivanom Merzom. Tu je u samostanu isusovaca u Palmotićevoj ulici mladi Franjo nakon mature obavio duhovne vježbe i odlučio se za svećeničko zvanje. (Još danas se ondje pokazuje soba u kojoj je mladi Franjo stanovao za vrijeme duhovnih vježbi.) U jesen 1924. g. nadbiskup Bauer šalje Franju Šepera zajedno s Alojzijem Stepincem na studij teologije u Rim kao pitomce zavoda Germanicum. Studij je završio 1930. god. i iste je godine u Rimu zaređen za svećenika. Još jednu godinu studira u Rimu kao pitomac Hrvatskog Zavoda sv. Jeronima i 1931. god.

vrća se u Zagrebu. Od 1931. do 1935. vrši službu vjeroučitelja u Prvoj ženskoj gimnaziji u Zagrebu. Od 1935. do 1941. god. tajnik je nadbiskupa Antuna Bauera i potom nadbiskupa Alojzija Stepinca. Od 1941. do 1951. rektor je nadbiskupskog bogoslovskeg sjemeništa. Od 1951. do 1954. župnik je župe Krista Kralja u Zagrebu nakon čega je imenovan za zagrebačkog nadbiskupa koadjutora. Nakon smrti kardinala Alojzija Stepinca postaje zagrebački nadbiskup i metropolit. Aktivno sudjeluje na Drugom vatikanskom saboru, gdje ga je posebno zapazio Papa Pavao VI. i imenovao ga je 1965. godine kardinalom, a nakon tri godine, 1968. g. pročelnikom vatikanske Kongregacije za nauk vjere. U toj službi ostaje punih trinaest godina, sve do svoje smrti 1981. Tijelo mu je preneseno u Zagreb i sahranjeno 5. siječnja 1982. g. u zagrebačkoj katedrali.

KARDINAL FRANJO ŠEPER I ČASNI SLUGA BOŽJI IVAN MERZ

I. Osobno poznanstvo, susreti i kontakti

Kardinal Franjo Šeper poznao je Ivana Merza još od svojih gimnazijskih dana. Upoznao ga je u katoličkom udruženju u Marijinoj kongregaciji u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu i s njime se ondje često susretao. Kada je Ivan Merz organizirao za članove Marijine kongregacije poznati liturgijski izlet redovnicima trapistima u Reichenburg 27. XII. 1923., među njima je bio tada i gimnazijalac-maturant Franjo Šeper. Nakon što je Franjo Šeper pošao u Rim na studij teologije, Ivan Merz je s njime održavao pismeni kontakt i sačuvan nam je dio korespondencije.

Kao pročelnik Kongregacije za nauk vjere, a na molbu Postulature, Kardinal Šeper dao je o Ivanu Merzu pismeno svjedočanstvo potpisano 25. VII. 1970. u kojem iznosi svoja sjećanja na susrete s Merzom i svoje dojmove o njegovu svetačkom životu. Ovo svjedočanstvo objavljeno je u Glasilu Postulature Ivana Merza, 1974., br. 2, str. 5-6. Ovdje ga donosimo u cijelosti.

Kard. Franjo Šeper: MOJA SJEĆANJA NA DR. IVANA MERZA

«U životu sam susreo samo dvije osobe koje su samom svojom pojavom djelovale na poseban način i stvarale oko sebe kao neku nadnaravnu atmosferu. Jedan od te dvojice bio je dr. Ivan Merz.

Bio sam negdje u VII. razredu gimnazije 1922./23. kad sam došao s njim u kontakt. Došao je nekoliko puta k nama u đačku Marijinu Kongregaciju i držao predavanja o liturgiji. Tu se moglo osjećati kako je on sav uronjen u liturgiju i kako je liturgija davala hranu njegovu duhovnom životu. Još se danas (1970. god.) sjećam kako smo se jednom nakon predavanja u Kongregaciji vraćali Palmotičevom ulicom. Nekako je došao govor na Malí oficij Bl. Djevice Marije, koji sam povremeno znao moliti. Nisam do danas zaboravio kako mi je protumačio smisao antifona u Vesperama Malog oficija:

"Dum esset Rex..." Marija u vječnoj zamisli
Božjoj

"Laeva eius..." Marija u Betlehemu
"Nigra sum, sed formosa..." Marija pod križem
"Iam hiems transiit..." Marija na dan
Uskrsnuća Isusova
"Speciosa facta es..." Marija u nebeskoj slavi.
Nisam nigdje čitao takva tumačenja; čini se da je to bio plod njegove meditacije.

U prosincu 1923. pribavio mi je, na moju veliku radost, latinsko-francuski "Missel quotidien et Vesperal" od Lefebvre-a koji mi je omogućio svaki dan pratiti sv. Misu po liturgijskim tekstovima (na hrvatskom je tada postojao samo Kniewaldov Misal u 1. izdanju, koji nije bio potpun).

27. XII. 1923. odveo je skupinu kongreganista zajedno s o. Alfrevičem, D.I. na "liturgijski izlet" u trapistički samostan u Rajhenburg. Iz Zagreba smo otputovali rano ujutro, a on nam je u vlaku tumačio liturgiju toga dana (blagdan sv. Ivana Apostola). U Rajhenburgu smo prisustvovali pjevanju konventualnoj misi i nekim dijelovima oficija. Kad smo navečer odlazili iz samostana, još smo

Članovi Marijine kongregacije iz Bazilike Srca Isusova u Zagrebu na «liturgijskom izletu» u trapističkom samostanu u Reichenburgu. Izlet je organizirao i vodio dr. Ivan Merz s duhovnikom kongregacije o. A. Alfrevičem 27. XII. 1923.

Na slici, prvi, donji red slijeva na desno: Franjo Šeper - maturant, dva mladića, oci trapisti, dr. Ivan Merz, o. Antun Alfrević, D.I.

čuli kako monasi pjevaju "Salve Regina" na kraju Kompletorija.

U dačkoj je Kongregaciji tada vladao interes za liturgiju i gregorijanski koral. Izdali smo u tom raspoloženju nekoliko koralnih napjeva kojima smo se služili kod naših pobožnosti. Sveščić je umnožen na šapirografu pod naslovom: "Selecta texta liturgica".

Mene je znao koji put i zaposliti. Kad je priredivao hrvatski prijevod obreda oblačenja kod benediktinki, tražio je od mene da mu prevedem neki liturgijski tekst. Isto tako me je zadužio s prijevodom jedne enciklike Leona XIII.

Merz je u svakom slučaju bio "čovjek enciklika". Za njega je Papina riječ bila svetinja. Insistirao je da se proučavaju Papine enciklike. U tom pogledu može posebno danas, kad se osporava značenje redovitog Magisterija Crkve, biti uzor katoličkim laicima, a i svećenicima. "Sentire cum Ecclesia", to je bilo utjelovljeno u njemu. Kod njega to nije bila samo neka vojnička poslušnost i pokornost, nego ljubav prema Crkvi. Ta je ljubav govorila iz svake njegove riječi.

Posjetitelji Bazilike Srca Isusova u Zagrebu iz onog vremena sjećaju se s kakvom je pobožnosti pristupao sv. Pričesti i kako se je, sav uronjen u misterij, vraćao od pričesnog stola.

Jednom sam bio kod njega nakon moje mature, u srpnju 1924. Razgovarali smo o nekom planu nekolicine studenata da se obnovi duh jedne katoličke organizacije. Njegovi se savjeti nisu kretali oko vanjske aktivnosti niti oko kakve reorganizacije društva. On je tražio u prvom redu intenzivniji duhovni život kod onih koji žele raditi na obnovi duha. Čuvam još danas bilješke koje sam tada napravio. Evo kakav je plan izradio:

Ujutro: pola sata razmatranja po Filoteji ili iz života Spasiteljeva ili sv. Obitelji (naročito s obzirom na "pasivne" kreposti); Veni Sancte Spiritus, Suscipe Domine, Anima Christi, Salve Regina. Sv. Pričest. O podne: 5 minuta ispit savjesti, kratko duhovno čitanje.

Navečer: Ispit savjesti, Sub tuum praesidium, De profundis za pokojnike. Tijekom dana: misliti češće na duhovnu misao, krunica, mortifikacija.

To je bio Merčev savjet katoličkom studentu, laiku. On je to sam, sigurno još u potpunijoj mjeri, prakticirao. I tu je, po mom mišljenju, bila tajna privlačivosti njegove duhovne ličnosti.

Nakon mature poslan sam u Rim na studije. U Rimu sam vidio dr. Merza prvih dana lipnja 1925. Stanovao je tada nekoliko dana u Germanicum (to je bilo nakon velikog nacionalnog hodočašća u Svetoj godini). Tada sam imao prilike s njim razgo-

varati o liturgiji u Kolegiju. Kad se vratio u Zagreb, pisao mi je da mu nabavim neke dijapozitive koji su mu bili potrebni za njegov rad među omladinom. Zadnji put sam bio s dr. Merzom u mjesecu rujnu 1926. Zbog bolesti bio sam poslan kući na oporavak. Jedne večeri bili smo na dugoj šetnji i usput se navratili u crkvu sestara milosrdnica, gdje je čitavu noć bila adoracija za svećenike /kvatreni petak/. Razgovarali smo dugo. Teme razgovora su bile dvije: liturgija i spor koji je tada bio u toku unutar katoličkih redova.

Kad sam bio rektor Bogoslovskog sjemeništa u Zagrebu, naišao sam u knjižnici Bogoslovskog Fakulteta na "Liber usualis", koji je bio Merčevu vlasništvo i u kojem ima mnogo zanimljivih bilježaka zapisanih njegovom rukom. Bilo bi zanimljivo temeljitije proučiti te bilješke koje su sigurno plod njegova studija i njegovih meditacija.» - *Rim, 25. VII. 1970. - Franjo kard. Šeper*

Ovdje dodajemo još jedan zanimljiv podatak koji Kardinal Šeper ne spominje u svojim uspomenama, a naknadno smo za nj doznali. U pismu svojoj vjeroučenici Olgi Princ, koje joj je uputio 21.I.1979., govoreći o Ivanu Merzu Kardinal navodi i ovu rečenicu:

«U pretpostavci da kanim studirati filozofiju, on (Merz) je za mene tražio i mislim našao stipendiju za studij u Francuskoj. To dakako nisam iskoristio.»

Bilo je to na kraju gimnazije kad se maturant Franjo Šeper još nije bio odlučio za studij teologije. Kako ga je zanimala filozofija, o čemu je očito razgovarao s Ivanom Merzom, to je Merz u svojoj susretljivosti i revnosti želio i njemu omogućiti studij u Francuskoj, kao što su to drugi bili njemu omogućili. Vjerojatno je stipendiju našao u onoj istoj organizaciji koja je i njega stipendirala Association des amitiés catholiques françaises, a s kojom je Merz ostao u prijateljskom kontaktu i nakon završenog studija. Nakon završene mature Franjo Šeper obavio je duhovne vježbe u samostanu isusovaca uz Baziliku Srca Isusova u Zagrebu i tu se odlučio za studij teologije i za svećeništvo. Kad je kasnije kao nadbiskup i kardinal posjećivao isusovački samostan, običavao bi pokazivati sobu gdje je stanovao za vrijeme tih duhovnih vježbi (Palmoćeva 31, 2. kat, soba do kora) i u kojoj se odlučio postati svećenik.

II. Pokretanje postupka za beatifikaciju Ivana Merza

Posebним zalaganjem nadbiskupa koadjutora Franje Šepera 10. svibnja 1958. god. otvoren je u

Zagrebu informativni biskupijski postupak za proglašenje blaženim dr. Ivana Merza. Kardinal Alojzije Stepinac u to je vrijeme još bio na životu u zatočeništvu u Krašiću. Sigurno da je jedan tako važan čin, kao što je pokretanje postupka za beatifikaciju, bio učinjen uz suglasnost zatočenog kardinala Alojzija Stepinca.

Prema tadašnjim crkvenim propisima postupak je trebao biti otvoren unutar trideset godina od smrti kandidata za oltar. Preko isteka toga roka trebalo je tražiti specijalno dopuštenje od Svete Stolice za pokretanje kauze. Kako se trideseta obljetnica smrti dr. Ivana Merza približavala, nadbi-

Članovi crkvenog sudišta za proces beatifikacije Ivana Merza pohodili su grob Ivana Merza na Mirogoju zajedno s nadbiskupom Franjom Šeperom prigodom otvorenja procesa 10. svibnja 1958. koji je započeo u Zagrebačkoj nadbiskupiji.

Na slici slijeva nadesno: dr. Franjo Cvetan, dr. Marko Klarić, (prvi postulator), pomoćni biskup dr. Josip Lach, nadbiskup FRANJO ŠEPER, dr. Josip Salač i dr. Josip Kribl.

skup Franjo Šeper organizirao je skupinu svećenika i laika koji su pripremali dokumentaciju za proces. Među njima su bili o. Miljenko Belić, D.I., posebno zadužen za izradu artikula procesa, tj. onoga dokumenta prema kojemu su trebali biti ispitivani svjedoci o životu kandidata za oltar, te Ivanka Dokupil, koja je kao daktilografkinja sve marljivo prepisivala. Nadbiskup Šeper osobno je slijedio tijek pripremnih radova, davao je svoje sugestije i korekcije za izradu dokumentacije. 10. V. 1958., na tridesetu obljetnicu Merzove smrti, svečano je na Duhovnom stolu otvoren informativni biskupijski postupak za beatifikaciju Ivana Merza. Prigodom svečanog otvorenja procesa nadbiskup Franjo Šeper, zajedno sa svim članovima ustanovljenog crkvenog sudišta za proces beatifikacije pohodio je grob Sluge Božjega na Mirogoju.

Promatrajući stvari unatrag, možemo konstatirati da je u ono vrijeme, tj. 1958.g., trebalo imati i

određene hrabrosti pokrenuti postupak za Merzovu beatifikaciju. Tek je bilo prošlo trinaest godina nakon završetka Drugoga svjetskog rata; Kardinal Alojzije Stepinac je u Krašiću još izdržavao svoju nepravednu osudu, progoni Crkve, šikaniranje crkvenih ljudi i vjernika nisu jenjavali. Nad cijelom crkvenom i vjerničkom djelatnošću prve polovine 20. stoljeća, u kojem je živio i djelovao dr. Ivan Merz, visjela je umjetno stvorena hipoteka «kleronacionalizma» i «klerofašizma», potencirana neznanstvenom i pamfletističkom knjigom Viktora Novaka «Magnum crimen». U to vrijeme pokretati postupak za beatifikaciju za jednu osobu iz toga razdoblja koje je bilo ocrnjeno i oblačeno, bio je čin ne samo hrabrosti nego i rizika. S druge pak strane to svjedoči koliko je nadbiskup Franjo Šeper bio uvjeren ne samo u svetost života Ivana Merza nego i u svrsishodnost i potrebu njegova uzdignuća na oltar kao blaženika i sveca. Daljnji razvoj zbivanja i sadašnje stanje Merzove kauze pokazali su da se taj čin hrabrosti i rizika i te kako isplatio.

III. «Merz je bio i mojim duhovnim učiteljem, čime se uvijek ponosim!»

U jesen 1981. godine u jugoslavenskom komunističkom tisku bila se digla velika hajka na kardinala Alojzija Stepinca i Ivana Merza zbog njihovih likova koji su bili prikazani na mozaiku obnovljene crkve u Stražemanu. Mozaik je izradio umjetnik Ante Starčević po narudžbi župnika vlč. Josipa Devčića. Tada su se po nekim srpskim i ostalim komunističkim novinama navodile neistine i prave klevete o Kardinalu Stepincu, ali i o Ivanu Merzu. Tako je Merz bio proglašen «ustaškim glavešinom», «začetnikom ustaškog pokreta», «zločincem» i sve u tome stilu. Naravno da se s katoličke strane u katoličkom tisku odmah odgovorilo i demantiralo ovakve neistine. Ali je isto tako u obranu napadnutog Kardinala Stepinca i Ivana Merza iz Rima ustao i Kardinal Franjo Šeper. Uputio je svoju poruku preko Radio Vatikana 2. studenog 1981. Njegovu izjavu prenijela je i tadašnja AKSA od 6. XI. 1981., br. 44, str. 1. Kardinal Šeper je sve te neistine i klevete demantirao, javno je ukorio nedobronamjerne novinare koji šire ovakve laži i klevete. U svojoj izjavi Kardinal Šeper je rekao i jednu veoma važnu rečenicu: «Mogu reći, Merz je bio u neku ruku i mojim duhovnim učiteljem, čime se uvijek ponosim!» Ova je izjava veoma važna u odnosu na vezu između kard. Šepera i Ivana Merza. Kardinal ju je izrekao na kraju svoga života, dva mjeseca prije svoje

smrti. Iz nje se vidi koliko je sve do kraja svoga života Kardinal Šeper cijenio Ivana Merza. U nastavku donosimo izvadak iz govora Kardinala Šepera na Radio Vatikanu od 2. XI. 1981. koji se odnosi na Ivana Merza. Nakon što je obranio napadnutog Kardinala Stepinca, kardinal Šeper je obranu Ivana Merza nastavio ovim riječima:

«Još bih želio reći nešto o dr. Merzu o kojem je jedan novinar od drugoga neznalački prepisivao da je bio zločinac i čak 'ustaška glavešina'. Da su si bar malo truda dali potražiti podatke o njima. Ime

je postalo parola, i to opasna parola. Da su znali da je Merz umro 1928. godine, onda ne bi mogli govoriti o nekom njegovom ustaštvu, i to tako visokog stupnja. A čak nije mogao biti niti Stepinčev čovjek, kako piše sarajevsko «Oslobođenje» 25. rujan jer je Merz umro u Zagrebu, dok je Stepinac bio još mladi student u Rimu. Doktor Merz je bio profesor i katolik, javni radnik za

kojega svi upućeni znaju da se najviše zalagao za svaku depolitizaciju Katoličke Akcije. Mogu reći Merz je bio u neku ruku i mojim duhovnim učiteljem, čime se uvijek ponosim. Merz je umro, kako mi katolici kažemo na glasu svetosti. I ja sam još kao nadbiskup zagrebački godine 1958. uveo proces za njegovu beatifikaciju i stoga njega u Crkvi ide naslov «sluge Božjega». Od toga Merza napravili su naši novinari neko sablasno biće i zločinca. Neka im Bog oprost. Vidjet ćemo hoće li koji od njih imati kuraže da opozove svoju uvredljivu tvrdnju. Na kraju smatram da bi već bio zadnji čas da u današnje ozbiljno vrijeme prestanu neozbiljna i neodgovorna zadirkivanja na račun Crkve i crkvenih lica.»

IV. Kardinal Šeper govori Papi Ivanu Pavlu II. o Merzu

U nekoliko navrata Kardinal Franjo Šeper govorio je Papi Ivanu Pavlu II. o Ivanu Merzu. Prvi put je to bilo još za vrijeme Drugog vatikanskog sabora, kad su zajednički radili u koncilskim komisijama tada još krakowski nadbiskup Karol Woytila i zagrebački nadbiskup Franjo Šeper. To je mnogo kasnije sam Papa potvrdio u razgovoru s biskupom

Kardinal Franjo Šeper s mladim Hrvatima u Rimu 3. svibnja 1979.g. prigodom proslave Branimirova Jubileja.

Franjom Komaricom da mu je nadbiskup Šeper govorio o Merzu još za vrijeme Koncila. Kad je krakowski nadbiskup postao papa, kardinal Šeper već je bio deset godina u Rimu kao pročelnik Kongregacije za nauk vjere. Prilikom susreta sa Svetim Ocem Kardinal Šeper je također govorio Svetom Ocu o Ivanu Merzu, posebno kad mu je predavao album Merzovih fotografija što ga je Svetom Ocu poklonila Postulatura. Ovim svojim interventima kod Pape Kardinal Franjo Šeper sigurno je pridonio većem zanimanju Svetoga Oca za Merza, a što je, vjerujemo, koristilo i bržem odvijanju njegova postupka za proglašenje blaženim.

V. Kardinal Šeper govori mladim Hrvatima o Merzu u Rimu

Prigodom proslave Branimirove godine 1979. skupina mladih štovatelja Ivana Merza, koja se okupljala u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu hodočastila je u Rim za 1. svibnja 1979.g. i priključila se općehrvatskom hodočašću organiziranom prigodom proslave Branimirova jubileja. Glasilo Postulature Ivana Merza br. 1-2, 1979./80. donijelo je opširan prikaz toga hodočašća, na str. 3-6. Prigodom svoga hodočašća mladi su na prijedlog postulatora Ivana Merza i u njegovoj organizaciji imali susret s Kardinalom Šeperom. O tome u navedenom članku piše:

«No posebno nas je obradovao susret s našim kardinalom Franjom Šeperom. Proveli smo s njime dva sata u ugodnu razgovoru. Pripovijedao nam je o Papi, i konklave-u, te o našem Ivanu Merzu, kojega je osobno poznao i čiji je proces za beatifikaciju on pokrenuo još 1958. g. kao zagrebački nadbiskup. Posebno je naglasio Merzovu zaslugu za liturgijski pokret, te njegovu rimsku orijentaciju pa ljubav i odanost Crkvi i Kristovu Namjesniku, što je činilo veličinu Merzove osobnosti kao izgrađenog katoličkog intelektualca.» Taj se susret s

Kardinal Franjo Šeper govori mladim Hrvatima o Ivanu Merzu u Rimu. Susret se održao u prostorijama generalne kuće isusovačkog reda 3. svibnja 1979.

Kardinalom odvio dvije godine prije njegove smrti.

U zaključku možemo reći da je velika zasluga Kardinala Šepera za pokretanje postupka za beatifikaciju Ivana Merza. Tome je bez sumnje pridonijela činjenica što je osobno poznao slugu Božjega i bio još za Merzova života uvjeren u njegovu svetost.

PISMO HRVATSKIH BISKUPA SVETOM OCU IVANU PAVLU II. ZA PROGLAŠENJE BLAŽENIM SLUGE BOŽJEGA IVANA MERZA 26. IV. 2001.

S prvog zasjedanja Hrvatske biskupske konferencije u trećem tisućljeću, koje se održalo od 24. do 26. travnja 2001., hrvatski su biskupi zajednički uputili molbu Svetome Ocu za proglašenje blaženim sluge Božjega Ivana Merza. U svome pismu posebno ističu da je Ivan Merz prvi hrvatski laik intelektualac koji je na putu da bude uzdignut na čast oltara; napose naglašavaju njegovo kršćansko svjedočenje na polju kulture i sveučilišnog obrazovanja.

«Sveti Oče! Hrvatska biskupska konferencija moli Vašu svetost da konzultori teolozi Kongregacije za kauze svetaca uzmu na proučavanje kauzu za beatifikaciju sluge Božjega Ivana Merza, laika, intelektualca, koji je rođen u Banjalučkoj biskupiji, a umro u Zagrebu.

Pozicija o životu i krepostima kao i Pozicija o čudu nalazi se već na istoj Kongregaciji. Proglašenje blaženim sluge Božjega Ivana Merza, prvog hrvatskog laika intelektualca koji je na putu da bude uzdignut na takvu čast, osnažila bi svjedočanstvo koje je dao kao kršćanski laik na polju kulture i sveučilišne naobrazbe.

Tome svijetu škole, kulture i sveučilišta njegovom beatifikacijom bila bi predložena uzorna dosljednost jednog čovjeka koji je znao spojiti u harmoničnu cjelinu razum i vjeru. Katolički laikat u kojem je djelovao, njegov bi primjer podsjetio na dužnost i hitnost hrabrog i jasnog zalaganja da se živi i svjedoči ljepota i plodnost evanđeoskih vrijednosti.»

Vijest o ovoj molbi upućenoj Svetom Ocu s navodima iz pisma objavljena je i u Glasu Koncila, br.19, od 13.4.2002., str.8.

PROSLAVA DANA IVANA MERZA 2001.

Svečanu koncelebriranu sv. misu na Dan Ivana Merza predvodio je biskup Josip Mrzljak u Bazilici Srca Isusova 10. svibnja 2001.

Zagreb – Bazilika Srca Isusova

U četvrtak, 10. svibnja u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu svečano je po prvi put u novom tisućljeću proslavljen Dan Ivana Merza – 73. obljetnica njegove smrti i ulaska u vječni život. Svečanu koncelebriranu sv. misu predvodio je zagrebački pomoćni biskup Josip Mrzljak u koncelebraciji s devet svećenika. Kod svete mise pjevao je zbor Bazilike Srca Isusova. Na početku sv. Mise biskup Mrzljak istaknuo je činjenicu da su hrvatski biskupi nedavno uputili zajednički molbu Svetom Ocu da što prije proglašeni blaženim Ivana Merza. Svoju prigodnu propovijed biskup Mrzljak započeo je citirajući misli Pape Ivana Pavla II. o svetosti iz apostolskog pisma «Novo millenio ineunte», koje je Papa objavio na kraju Jubilarne godine. Ostvarivanje svetosti u Božjem narodu jest pastoralni zadatak Crkve na početku i tijekom trećeg tisućljeća. Sluga Božji Ivan Merz je na poseban način ostvario ideal svetosti. «Što bismo mogli naučiti od sluge Božjega Ivana Merza?» upitao se biskup i odgovorio: »Puno toga. Možda najviše to što je njemu značila Euharistija u svagdanjem životu... Bez Euharistije ne možemo ići putem svetosti.» Nakon

završene svete mise biskup i nazočni svećenici s asistencijom pošli su do groba Ivana Merza, gdje je biskup klečeći pred njegovim grobom izmolio molitvu za njegovu beatifikaciju. Svečanost je završila pjevanjem «Do nebesa», čime se željela naglasiti velika pobožnost Ivana Merza Srcu Isusovu, u čiju je Baziliku svakodnevno dolazio na sv. Misu kroz šest godina, i gdje je njegovo tijelo našlo posljednji počinak.

Subotica

U subotičkoj župi sv. Roka proslavljen je 10. svibnja 2001.g. Dan Ivana Merza. Svečanu sv. misu služio je župnik Andrija Anišić i prikazao je za Ivanovo proglašenje blaženim i svetim. U prigodnoj homiliji pročitao je okupljenim vjernicima pismo hrvatskih biskupa Sv. Ocu u kojem mole da Ivan u što skorije vrijeme bude uzdignut na čast oltara. Potaknuo prisutne, da se u svojim potrebama utječu u njegov zagovor. Na kraju sv. mise tridesetak mladih, među kojima su bili i mladi Euharistijskog pokreta ove župe, izmolili su pred Ivanovom slikom molitvu za njegovo proglašenje blaženim i svetim.

Od Merza učimo što znači Euharistija u svagdanjem životu

Propovijed biskupa Josipa Mrzljaka na sv. misi u povodu proslave Dana Ivana Merza, 10. V. 2001. u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu

Biskup Josip Mrzljak propovijeda o Ivanu Merzu na proslavi njegove obljetnice smrti 10. svibnja 2001.

Dan preminuća – dan rođenja za nebo

Braćo i sestre! Spominjemo se danas 73. obljetnice smrti sluge Božjeg Ivana Merza, koji je preminuo na današnji dan 1928. godine. Dan preminuća ljudi koji su umrli na glasu svetosti mi obično nazivamo danom rođenja za nebo. Zato za nas kršćane to nije dan obične komemoracije, nego dan kršćanskog ponosa i nade, dan zahvale Bogu za takve lju-

de. I što se više vremenski udaljujemo od toga dana i toga vremena i od zemaljskog života tih ljudi, oni su nam sve bliži. I mi želimo poput njih "hodočastiti" ovom zemljom gledajući ih kao uzore, primjere, a onda i kao pomoćnike i zaštitnike do našega konačnog cilja. No valja nam putovati i na tom putu jačati se osobito Euharistijom, što nam je osobito svojim primjerom pokazao sluga Božji Ivan Merz.

S Papom gledati u budućnost novog tisućljeća

Po prvi put slavimo njegovu obljetnicu rođenja za nebo u novom desetljeću, stoljeću i tisućljeću. Potaknuti primjerom Ivana Merza i mi svoje oči i uši, a još više razum i srce upravljajmo prema središtu kršćanstva - Rimu i u njemu nasljedniku sv. Petra Svetom Ocu Papi. Svojim apostolskim pismom "Novo millennio ineunte - Ulaskom u novo tisućljeće" - on nas upućuje što je osobito važno pri ulasku u ovaj novi odsječak vremena. On kaže: «Sada trebamo gledati buduće vrijeme, trebamo 'izvesti na pučinu', s pouzdanjem u Kristovu riječ: *Duc in altum!* To što smo učinili ove godine, ne može opravdati osjećaj zadovoljstva, a još nas manje dovesti do stava nezauzetosti. Baš suprotno tomu, življena iskustva trebaju *u nama pobuditi novi dinamizam* potičući nas da doživljeno oduševljenje uložimo u konkretne inicijative. Sam nas Isus opominje: 'Nitko tko stavi ruku na plug pa se obazire natrag, nije prikladan za kraljevstvo Božje.' (Lk 9,62). Kada je Kraljevstvo u pitanju, nema vremena za obaziranje unatrag, a još manje za mirovanje u lijenosti. Puno nas očekuje i zbog toga trebamo posegnuti za djelotvornim poslije-jubilejskim pastoralnim planiranjem.» (br. 15)

Poziv na svetost – pastoralna hitnost

Potrebno je dakle planirati u pastoralnom djelovanju Crkve. Puno je toga potrebno. Iz dana u dan pojavljuju se nove brige, nova pitanja i novi problemi. A mi smo ograničeni ljudi sa svim svojim slabostima i grijesima. Postoji opasnost da se u svemu tome izgubimo. Postoji opasnost da u mnogim svojim angažmanima i akcijama na raznim područjima zaboravimo na ljestvicu vrednota. Da ne bismo možda gradili "kuću na pijesku" zaboravivši na temelje. I tu nam Sveti Otac, u

već citiranom pismu, pritiče u pomoć: "Prije svega, bez oklijevanja kažem da je perspektiva u koju treba smjestiti čitav pastoralni hod svetost. Nije li možda to bio konačni smisao jubilejskog oprostata, kao posebne milosti koju Krist nudi, kako bi se život svakoga kršćanina mogao očistiti i duboko obnoviti? Želja mi je da među sudionicima Jubileja bude mnogo onih koji iskuse tu milost, svjesni njezine zahtjevnosti. Poslije završetka Jubileja započinje redoviti hod, no upravo svetost ostaje više nego ikad pastoralna hitnost." (br. 30)

Mnogostrukost putova svetosti prikladno pozivu svakoga čovjeka

Svetost je, dakle, pastoralna hitnost. Ili možemo reći: svetost je temelj na kojem možemo graditi sve svoje pastoralne aktivnosti. Bez toga gradimo "kuću na pijesku".

Razumijemo li mi tu riječ: svet?! Nije li nam to možda nešto strano, nešto daleko, nešto što pripada prošlosti, nešto što pripada nekom drugom, a ne meni. Kad bismo među nama kršćanima pravili neku anketu o svetosti, kakve bismo odgovore dobili? I opet nam pomaže Sveti Otac: "Kao što je sam Koncil objavio, ovaj ideal savršenosti ne smije se pogrešno shvatiti,

kao da bi uključivao neku vrstu izvanrednog života koji mogu živjeti samo neki 'velikani' svetosti. Putovi svetosti su mnogostruki i prikladni pozivu svakoga čovjeka. Zahvaljujem Gospodinu koji mi je dao da, tijekom ovih godina, proglašim blaženima i svetima tolike kršćane, a među njima mnoge laike koji su se posvetili u najredovitijim životnim okolnostima. Vrijeme je da se svima na uvjerljiv način ponovno ponudi to 'visoko mjerilo' redovitoga kršćanskog života: čitav život crkvene zajednice i obitelji treba ići u tom smjeru. Očito je također da su putovi svetosti osobni i zahtijevaju istinsku i vlastitu pedagogiju svetosti, koja treba biti sposobna prilagoditi se pojedinim osobama. Ona će morati spojiti bogatstva ponude upućene svima, dakle tradicionalne oblike osobne i zajedničke pomoći te novije oblike ponuđene u skupinama i u pokretima koje Crkva priznaje."

Sveci na oltaru – uzor i svjetionici da i mi postajemo sveti

Sveti Otac zahvaljuje Bogu na milosti da je mogao mnoge kršćane proglašiti svetima ili blaženima. Neki se čak malo čude: zašto toliko?! Upravo zato da bismo vidjeli kako svetost nije neki daleki i apstraktni pojam. Kako sveci nisu samo ljudi iz neke daleke prošlosti,

Nakon svete mise biskup Josip Mrzljak sa svećenicima koncelebrantima i asistencijom pohađaju grob Ivana Merza u Bazilici Srca Isusova i ondje izmolio prigodnu molitvu za njegovu beatifikaciju.

čiji su životi često isprepleteni legendama, nego da su to ljudi koji su hodali ovom zemljom kao i mi. Da su to ljudi našega vremena, ljudi koje smo možda poznavali. Zar ne bi svatko od nas mogao svjedočiti za poneku osobu koja u skrovitosti živi ili je proživjela svoj kršćanski život da je sveta. Možda mnogi naši roditelji, mnoge majke koje su spremno i požrtvovno bile u službi života, mnogi očevi koji su svojim dubokim kršćanskim životom svjedočki usađivali vjeru u svoje potomke. Od toga mnoštva Crkva želi izdvojiti neke koji su to bili u herojskom stupnju. Želi staviti neke na oltare, da nam budu svjetionici, da nam budu uzor i primjer, da postajemo sveti nasljedujući ih.

Bez Euharistije ne možemo ići putem svetosti

Što bismo mogli naučiti od sluge Božjega Ivana Merza? Puno toga. Možda najviše o tome što je njemu značila Euharistija u svaganju životu. Euharistija za koju i Drugi vatikanski koncil ponovno kaže da je "izvor i vrhunac cjelokupnog kršćanskog života". Bez Euharistije ne možemo ići putem svetosti. Nećemo imati snage. Prevagnut ću nama ljudske slabosti. Živimo u jednom čudnom vremenu kada smo spremni jedni druge napadati kojekakvim uvredama, lažima, ogovaranjima, klevetama. Naši mediji prepuni su takvih otrovnih strelica i na taj način stvara se ozračje mržnje i kojekakvih zala. Zar nismo i ovih dana svjedoci mnogih skupova ljudi, koji su možda i opravdani u svojim zahtjevima, ali

nikako ne možemo opravdati psovke i uvrede pojedinih osoba ili pojedinih naroda. Ni mi kršćani nismo imuni od svega toga.

Na Merzu se osjećala blizina Božja

Stoga mi je na poseban način zapelo za oko, a to stavljam i svima vama za primjer i nasljedovanje, mišljenje i svjedočanstvo Marice Stanković o Ivanu Merzu:

"Nikada on nije nikoga napadao, iako je doživio mnogo nepravda. Nikada nikoga nije ogovarao, iako smo mu mi namještali stupice, samo da vidimo, hoće li se Merz prevariti i dojetnuti koju na račun bližnjega. Nikad nikoga nije osuđivao, iako je načelna njegova borba za čistoću Katoličke Akcije bila neobično teška. U svakoj duši gledao je Krista, prisutnost svetog Trojstva, i zato se prema svakoj vladao s neobičnim štovanjem. U Merčevoj se blizini nije moglo misliti nešto grješno, nisko, pa ni manje vrijedno. Sve je to u njegovoj blizini nestalo. On je svojom pojavom, svojim govorom, svojim mirom dizao dušu u visine. Kad je razgovarao o najobičnijim dnevnim stvarima, poslovima, brigama, kad su mu ljudi pričali o najobičnijim svojim doživljajima, potrebama, pa čak i sitnim svađama, ni onda se Merz nije izgubio, i onda je ostao na visini, uvijek spreman da diže duše k Bogu. Na njemu se osjećala blizina Božja."

Može li se više reći o jednom pozemljaru nego da se na njemu osjeća blizina Božja ?! Približimo se u svojem životu takvim ljudima, a onda ćemo biti i mi blizu Bogu.

MISLI IVANA MERZA

Krist je svrha i cilj našim vječnim željama.

Znam i osjećam da je katolicizam jedina prava vjera... O drugima nisam nikada ni mislio da bi bile bolje od katolice.

Srce Isusovo, Tebi posvećujem svoj život.

Najveća stvar, koja postoji na svijetu jest sv. Crkva; najveća stvar u Crkvi jest Misa, a u Misi pretvorba.

Crkva je velebni odraz samog neizmjernog Krista.

Zgrada našeg duhovnog života, našeg vjerskog znanja i naših djelatnosti, mora se podići na nepokolebljivoj podlozi istina što ih papinstvo neprevarljivo naučava.

U spomen bratu Ivanu

TRANSCENDENTNI POZEMLJAR

Veliki štovatelj Ivana Merza, sada već pokojni g. Mladen Radan, o kojem donosimo nekrolog u ovom broju, spjevao je pjesmu u čast Ivanu Merzu koju po prvi puta objavljujemo u Glasilu Postulature. Želimo time ujedno odati počast uspomeni autora koji je bio i veliki dobrotvor kauze za Merzovu beatifikaciju.

*Bivstvovao je pozemljari intaktan
i profinjenim tkivom satkan.
Disao je na horizontalnoj razini,
a po svagdašnjoj katarzi
sav je uranjao u čar
i karizmožar
osobnih susreta
na vertikalni superdometa.*

*U trajnoj prisutnosti
inkarnirane nadsvijesti
i u kontemplativnoj samoći
nasuprot svijeta gluhoći
meditirao je pred semaforom
na raspuću svjetovnom
između fizisa
i metafizisa.*

*Hodočastio je podno Pirineja
da bi atmosferu Masabjela
u sebe unio
i drugima prenio,
da bi svjedočio Istinu,
a pobijao sataniju bestidnu.*

*Bio je plamen
čije ognjice znamen
darivao je otuđenoj mladosti
da ima radosti
grijati se na Ljubavi
pri Jaganjičevoj proslavi.
Pokrenuo je poluge
i digao na noge*

*uspavane mlade
bez životne nade.
Pozivao je na rast
i procvat
u duhu i tijelu
mladež cijelu,
a osobito lualice
bez orijentacije,
koji gube dane i noći
žedni u suhoći,
te prazni i mrtvo-hladni
od vječne gladi.*

*Taj pozemljari preselio je u stan
komfortniji: transcendentan.
Sada je u četvrtoj dimenziji
gdje je kontakt intenzivniji
s transcendentnim pozemljariom
nego bijaše pod zavjetinom
na ovozemnom vrtuljku,
svemirskom patuljku.*

*Otišao je u regione
smione, dostižne
samo eliti duha
s mnogo mističnog sluha.
Njegovo je boravište
i posvetište
u vječnom, čudesnom Sada
gdje trojedna Ljubav vlada,
a niti Sunce ne gasne
u sate noćne, kasne...*

Mladen RADAN

VIJESTI IZ POSTOLATURE

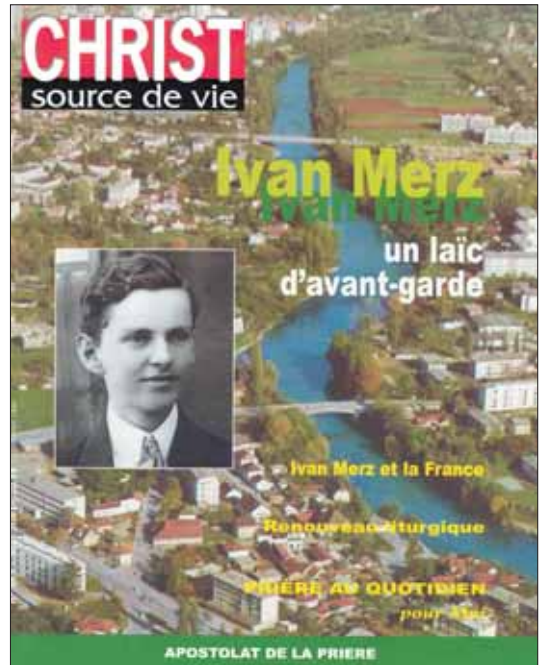
Merz na Međunarodnom znanstvenom skupu o Hrvatskom katoličkom pokretu

U Zagrebu je od 29. do 31. ožujka 2001. održan Međunarodni znanstveni skup o Hrvatskom katoličkom pokretu. Organizirala ga je Komisija HBK za laike, Hrvatski institut za povijest i Institut za crkvenu povijest Katoličkog bogoslovnog fakulteta. Povod za održavanje ovoga skupa bila je 100. obljetnica održavanja Prvoga hrvatskoga katoličkog sastanka, koji je održan u Zagrebu 1900. g. Na trodnevnom skupu nastupili su razni predavači koji su svatko sa svoga gledišta osvjetlili razdoblje bogatog djelovanja predratnoga Hrvatskoga katoličkog pokreta čiji je začetnik bio biskup Mahnić. Na poziv organizatora skupa, postulator kauze I. Merza o. Božidar Nagy, održao je na skupu predavanje na temu: Ivan Merz i Hrvatski orlovski savez.

U svome je predavanju postulator naglasio kako se Merz od 1922. do 1928. kao angažirani katolički laik, intelektualac potpuno posvetio odgoju katoličke mladeži, napose u katoličkoj organizaciji Hrvatskom orlovskom savezu, kojemu je dao lozinku «Žrtva Euharistija Apostolat». Tu je organizaciju Merz postavio na temelje Katoličke Akcije Pape Pija XI. koja se definira kao suradnju laika u hijerarhijskom apostolatu Crkve; ovo je bila velika originalnost i novost koju je Merz unio unutar Katoličkog pokreta, što nije išlo bez teškoća. U praksi je to značilo da je Orlovstvu dao jaku vjersko-katoličku i odgojnu dimenziju i očuvao ga od podčinjenosti stranačkoj politici. Usmjerio je članstvo prema liturgijskom i sakramentalnom, napose euharistijskom životu. Potom je unio najprije u Orlovstvo, a onda i u cijelu hrvatsku katoličku javnost rimski i papinski duh kroz proučavanje papinskih enciklika i crkvenih dokumenata, te je ustrajno promicao vjernost i odanost Papi - Kristovu Namjesniku i crkvenoj hijerarhiji. Od članova Orlovске organizacije nastojao je učiniti i Kristove apostole koji pomažu crkvenim pastirima u širenju Kristova Kraljevstva. «Katolička vjera je moje životno zvanje», pisao je majci sa studija iz Pariza. To je zvanje u potpunosti izvršio sve do svoje svećake smrti 10.V.1928. Ovu je njegovu rečenicu citirao i Papa Ivan Pavao II. prilikom svoga drugog pohoda Hrvatskoj. Po svojoj svetosti i dosljednoj

vjernosti u življenju Evanđelja i svome angažmanu u laičkom apostolatu, Merz nadilazi svoje vrijeme i aktualan je i danas.

Merzova biografija na francuskom

Naslovna stranica biografije Ivana Merza na francuskom koja je izašla 2001. g. kao posebno izdanje časopisa «Christus – source di vie».

Francuski katolički mjesečnik «Christ source di vie – Krist izvor života» posvetio je cijeli svoj svibanjski broj 2001.g prikazu života i djelovanja sluge Božjega Ivana Merza. Taj časopis svake godine običava svojim čitateljima u jednom cijelom broju opširno predstaviti jedan uzor kršćanskog života. Ove je godine izbor pao na hrvatskog kandidata za oltar Ivana Merza. Naslov te Merzove francuske biografije glasi «Ivan Merz - avangardni laik». Na naslovnoj stranici stavljena je njegova slika na pozadini panorame Banje Luke, Merzova rodnog mjesta. Urednik časopisa p. Louis Sintas u uvodu opisuje kako je došlo do objavljivanja ove Merzove biografije na francuskom. Prošle godine sudje-

lovaio je na sastanku voditelja Apostolata molitve u Zagrebu, gdje je po prvi put čuo za Merza koji ga je veoma zainteresirao, te kad se s njime malo bolje upoznao, odlučio je upoznati i francusku javnost s njegovim svetačkim životom. Biografija od trideset stranica bogato je ilustrirana mnogim fotografijama iz Merzova života i života Crkve u Hrvata. Posebno poglavlje zauzima tema «Ivan Merz i Francuska» u kojoj su opširno prikazane veze Merza s Francuzima o čijim je književnicima Merz napisao i svoju doktorsku disertaciju pod naslovom «Utjecaj liturgije na francuske pisce». Na kraju ove Merzove francuske biografije donosi se kraće poglavlje o Marici Stanković, vjernoj sljedbenici Ivana Merza, koja je najbolje ostvarila njegovu karizmu u svome životu. Ova Merzova francuska biografija tiskana je u jedanaest tisuća primjeraka i razasлана je svim pretplatnicima ovog katoličkog mjesečnika po cijeloj Francuskoj i izvan nje.

Kardinal Puljić Papi o Merzu

Papa Ivan Pavao II. primio je 29. siječnja 2001.g. u posebnu audijenciju vrhbosanskog nadbiskupa kardinala Vinka Puljića i zadržao se s njime u razgovoru više od 20 minuta, kako izvještava IKA od 31.1.2001. Među ostalim kardinal Puljić zamolio je Svetoga Oca da što prije proglasi blaženim Ivana Merza budući da je njegov postupak završen. Papa je sa svoje strane preporučio kako ovu molbu valja i molitveno poduprijeti.

Što Merz ima reći današnjem svećeniku?

*Duhovna obnova za svećenike
banjalučke biskupije*

U biskupijskom centru sv. Josipa banjalučke biskupije u Lištanima kraj Livna 10. listopada 2001. g. održana je duhovna obnova za sve svećenike biskupije. Na poziv biskupa Komarice duhovnu je obnovu vodio postulator kauze za beatifikaciju Ivana Merza o. Božidar Nagy, a tema je bila: "Što Ivan Merz ima reći današnjem svećeniku." Predavač je na temelju Merzovih dokumenata i svjedočanstava o njemu pokazao da i svećenici u Ivanu Merzu mogu naći divan uzor i mnogo poticaja kako za svoj osobni duhovni život, tako i za apostolski rad s mladima. Ivan Merz koji je živio dubokim liturgijskim životom, posvetivši se Srcu Isusovu, svojim vrlinama i teološkom naobrazbom "osposobio se i za svećeničko zvanje", kako za nje-

ga tvrdi o. Josip Vrbanek, njegov ispovjednik i duhovni vođa. "Nije nikada obukao reverende, a bio je stup Crkvi Božjoj", izjavit će o njemu dr. Čedomil Čekada u svome poznatom članku "Naš svetac u fraku", objavljenom još o petoj obljetnici Merzove smrti (*Katolički tjednik*, 7.V.1933., str.4). Ova duhovna obnova za svećenike uklopila se u veliku akciju sensibilizacije koju je prije godinu dana započeo banjalučki biskup Franjo Komarica u svojoj biskupiji za upoznavanje Sluge Božjega Ivana Merza i za širenje njegova štovanja. Osim što je uputio posebnu poruku cijeloj biskupiji u studenom 2000., biskup Komarica odredio je da se svakog 10. u mjesecu obilježava "Dan Ivana Merza" i da se kod sv. misa u crkvama moli za Ivanovu beatifikaciju uz prigodnu propovijed. Biskup Komarica odredio je također da u svim župama biskupije bude izložena slika Sluge Božjega.

Merz na skupu katoličkih laika u Osijeku

U organizaciji Vijeća za laike Hrvatske biskupske konferencije u Osijeku je 5. i 6. listopada 2001. g. održan skup katoličkih laika u vidu njihova angažiranja u apostolatu Crkve. Na kraju skupa postulator kauze Ivana Merza o. B. Nagy u nekoliko riječi upozorio je nazočne na uzorni lik Ivana Merza kao angažiranog katoličkog laika. Činjenica da je za Merza pokrenut postupak za proglašenje blaženim jest pokazatelj da on svetošću svoga života nadživljuje svoje doba i povijesne okvire svoga djelovanja. I kad ga Crkva želi uzdići na oltar, nije riječ samo o priznanju njegovih vrлина nego se želi upozoriti i na poruku koju on ima i za naše vrijeme pred čime ne možemo ostati ravnodušni. Što Ivan Merz ima reći današnjim katoličkim laicima i našem vremenu? Kad uspoređujemo život Ivana Merza sa sedam točaka programa koje papa Ivan Pavao II. daje svim kršćanima na početku trećeg tisućljeća u svome apostolskom pismu «Novo millennio ineunte», vidjet ćemo da ih je Merz u svome životu već davno prije ostvario. To su one duhovne vrijednosti počevši od prve i temeljne - ostvarenje svetosti, koje trebaju biti u temelju svakog kršćanskog apostolata i organiziranog djelovanja katolika laika, naglasio je postulator. Na završetku skupa Postulatura Ivana Merza svim nazočnim sudionicima podijelila je kao poklon upravo izašla knjižicu «Misli» Ivana Merza.

Nova pjesma o Ivanu Merzu na CD VIS-a Emanuel iz Sarajeva

Poznati skladatelj i izvođač duhovnih šansona Luka Balvan, Banjalučanin, komponirao je u 2001. g. novu pjesmu u čast Ivanu Merzu pod naslovom «Plamen za visinama». Pjesma je objavljena u novom albumu VIS «Emanuel», čiji su članovi sarajevski bogoslovi. Naziv CD je: «Anđeli ti pjevaju». Za riječi pjesme autor je uzeo misli Ivana Merza iz njegova dnevnika (plamen za visinama) i iz njegovih odluka (Želim Te, Isuse, po Mariji sve više ljubiti). Tekst pjesme glasi:

«Emanuel» - VIS sarajevskih bogoslova

«Molim te, Isuse, da budem tebi sličan, kao što je bio Ivan Merz. Molim te, Isuse, da budem za mlade apostol, kao što je bio Ivan Merz.»

U meni gori plamen za visinama, za beskrajnim visinama gdje ću grliti Duha Svetoga i tebe, Isuse, i Oca Nebeskoga. (2x)

Želim Te, Isuse, slijediti na Tvome putu, makar išao po trnju. Želim Te, Isuse, s Marijom, po Mariji i u Mariji svaki dan sve više ljubiti.

U meni gori plamen za visinama....

O VIS-u «Emanuel» g. Luka Balvan nam piše: «VIS Emanuel počeo je radom daleke 1981.god. na bogosloviji u Sarajevu i tijekom tih godina snimio je više albuma. Grupu čine bogoslovi i kako se generacije mijenjaju, tako je i kroz grupu prošlo već mnogo generacija bogoslova. Mnogobrojni nastupi po župama i festivalima duhovne glazbe, te nastupi u našoj dijaspori pokazali su kako ljudi, i posebno mladi, vole ovakvu vrstu glazbe. Cilj okupljanja bogoslova u Vis "Emanuel" bio je naviještanje radosne vijesti i na ovakav način. Za vrijeme rata grupa nije djelovala i njezin je rad ponovno obnovljen 1999. na Vrhbosanskoj bogosloviji u Sarajevu. Snimljena su ponovno dva albuma, i to: "Tebi na spomen" i "Anđeli ti pjevaju". Posebno nam je drago što se na albumu našla i pjesma o sluzi Božjem Ivanu Merzu i što vjerujemo kako će uskoro biti proglašen blaženim, jer njegov put za mnoge mlade katolike je putokaz prema vječnoj domovini.»

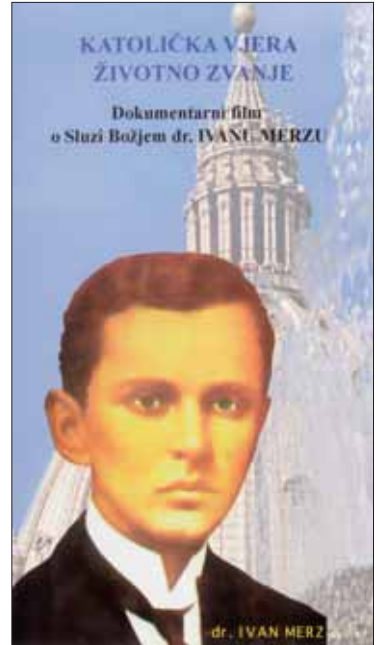
Dojmovi o dokumentarnom filmu o Ivanu Merzu

Hrvatska televizija snimila je dokumentarni film o Ivanu Merzu još 2000. god. i već ga je dva puta prikazala na ekranima: 14. V. 2000. i 7. I. 2001. O svojim dojmovima o filmu piše nam Dario Blažević iz Osijeka:

«Čestitam!
Film je odličan! Vrlo sadržajan i bogat fotografijama o Merzu...

Najviše mi se sviđela izjava kardinala Kuharića koji je bio vrlo opušten, što mi se najviše i sviđa kod njega. A biskup Franjo Komarica je bio vrlo sretan što će i Banjalučani imati sveca Ivana Merza. Najviše mi se sviđelo u filmu to što sam saznao da Ivan Merz

nije bio rođeni svetac nego je malo po malo kroz život svojim osobnim trudom postajao svetac. Pa pomislih idem i ja raditi malo na svojoj svetosti. Jer ja sam do sada mislio da su ljudi koji su proglašeni svecima bili sveti od rođenja, ali eto nisam znao da se može raditi na svojoj svetosti svojim trudom, naporom uz pomoć sv. sakramenata itd... Eto, što da još kažem nego da je film zaista u redu, odličan; vrlo, vrlo mi se sviđelo što su svoje izjave dali i članovi MEP-a. Ja stvarno dosta gledam televiziju, i vidio sam velik broj naših i stranih dokumentarnih filmova, i mogu vam reći da dokumentarni film o Ivanu Merzu spada u najvišu klasu.»

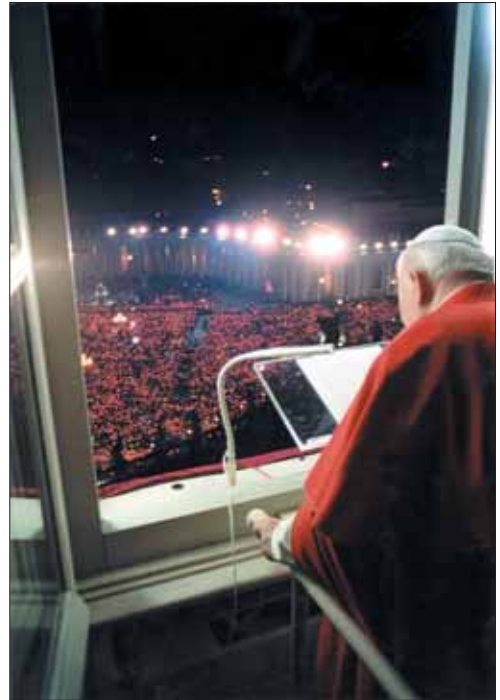
Video kazeta dokumentarnog filma o Ivanu Merzu "Katolička vjera je moje životno zvanje". *Naručuje se na adresi Postulature (vidi korice).*

HRVATSKI JUBILARNI KRIŽ MLADIH ZA TREĆE TISUĆLJEĆE

Prijelaz iz drugog u treće tisućljeće kršćanstva, te s tim povezan Veliki Jubilej – Sveta Godina 2000. bili su previše važni događaji da bi se dopustilo da prođu kao i svi drugi događaji koji pomalo tonu u povijest a neki i u zaborav. Običaj je da se veliki događaji nečim obilježe, da im uspomena ne izbljedi, te da spomen na njih bude trajan. Često susrećemo razne spomenike, spomen-ploče i druge znakove koji nam govore da se u prošlosti, u određenom vremenskom razdoblju, određenog dana ili godine nešto dogodilo što se ne smije zaboraviti. Tako i ovaj povijesni događaj prijelaza u novo tisućljeće Mladež Euharistijskog Pokreta – MEP željela je obilježiti jednim materijalnim znakom da spomen na nj traje i nakon proslavljenog Jubileja. Potaknuti sličnim inicijativama prijašnjih godina odlučilo se u MEP-u izraditi jedan križ koji će biti višestruki simbol onoga što smo proživjeli u ovome povijesnom razdoblju.

Okolnosti izrade križa

Prije polaska u Rim na 15. Svjetski dan mladih koji se održavao od 15. do 20. kolovoza 2000., a ko-

U pola noći na prijelazu iz drugog u treće tisućljeće tj. u noći od 31. 12. 2000. na 1.1.2001. Papa Ivan Pavao II. pojavio se na prozoru svoje radne sobe i uputio svoju poruku i svoj blagoslov velikom mnoštvu vjernika koje se okupila na Trgu sv. Petra sa zapaljenim svijećama.

jemu je prethodilo hodočašće Horizon koje je započelo 5. kolovoza, MEP iz Osijeka dao je izraditi veliki križ visine 2,5 m od slavonske hrastovine. Umjetnički ga je ukraio akademski kipar Mate Tijardović, voditelj Ernestinovačke kiparske kolonije. Križ je potom dovršio i obojio osječki stolar Stjepan Novaković. Križ su mladi ponijeli sa sobom u Rim.

Hrvatska mladež s hrvatskim jubilarним križem na Trgu sv. Petra u Rimu u noći prijelaza iz drugog u treće tisućljeće kršćanstva.

Smisao i simbolika križa

Ovim križem najprije se željelo simbolizirati i predstaviti tisućljetnu dugu baštinu vjere hrvat-

Na Novu Godinu, 1. siječnja 2001., prvog dana trećeg tisućljeća Papa služi sv. misu na Trgu sv. Petra. Na kraju sv. mise predstavnici hrvatske mladeži naočni na svečanosti, Tomisla Š., Mario G. i Tomislav D. očekuju dolazak Pape da blagoslovi križ.

skog naroda naznačenu hrvatskim tropletom u koju je utkan Kristov lik kao simbol njegova utjelovljenja u hrvatsku povijest. Tu naslijeđenu baštinu vjere ponijeli su mladi u Jubilarnoj godini u Rim da je Sveti Otac potvrdi, učvrsti i blagoslovi.

Križ je pratio mlade za vrijeme cijeloga hodočašća najprije putovima Italije u okviru inicijative-hodočašća Horizona. Tako je sudjelovao na svetoj misi uz biskupski ol-

Sveti Otac se približava u papamobilu hrvatskom jubilarnom križu.

završenog 15. svjetskog dana mladih u Rimu ostao u Domu hrvatskih hodočasnika sve do kraja Jubilarne godine.

Hrvatski križ na Trgu sv. Petra dočeka treće tisućljeće

Druga skupina mladih MEP-a kojima su se pridružili i mladi Filozofskog fakulteta D.I. iz Zagreba pošli su u Rim na doček Nove godine i novog tisućljeća, te da bi vratili ovaj jubilarni križ u Domo-
vinu. Navečer 31. prosinca ponijeli su sa sobom križ na Trg sv. Petra gdje je dočeka ponoć i dolazak Trećeg tisućljeća ispod Papina prozora. Pred križem je nakon Papinih riječi i blagoslova simbolički obavljen prijenos svjetla kršćanske vjere – predaja zapaljene baklje vjere koju je najstarija članica skupine 75. godišnja prof. Vera Valčić,

hrvatska iseljenica koja živa u Kanadi, predala najmlađem članu, 17-godišnjem Dariju Kuljancu. Križ je potom prenoćio u Vatikanu.

Križ na Papinoj misi prvog dana trećeg tisućljeća i Papinski blagoslov

Ujutro na prvi dan novog tisućljeća cijela skupina mladih sudjelovala je na Papinoj sv. misi na

Došavši do našega jubilarnog križa Papa ga je najprije dodirnuo, i to na mjestu gdje je označena Isusova glava. Potom je križ blagoslovio, a nakon toga svi nazočni nositelji i pratitelji križa pozdravili su Svetoga Oca i s njime se rukovali.

tar u Akvileji. Potom je išao prema Rimu. Na službenom početku dolaska u Rim bio je nazočan uz oltar na zajedničkoj svetoj misi u crkvi sv. Ignacija za sve sudionike Horizona. Križ je nakon

Nakon Papinog blagoslova križ je neko vrijeme bio na Trgu Sv. Petra gdje su ga doticali i ostali vjernici hodočasnici.

Trgu sv. Petra. Trojica mladića Tomislav Debeljak, Mario Vidaković i Tomislav Štivojević, predstavnici MEP-a, ponijeli su križ do Papina oltara, gdje je ostao sve do konca sv. mise. Nakon sv. mise ponijeli su ga pred Svetoga Oca. Papa je križ najprije pogladio, i to Isusovu glavu u sredini križa, a potom je križ blagoslovio. Nakon toga i mladići su pristupili Svetom Ocu i poljubili mu ruku. Tako je križ, blagoslovljen od Pape, krenuo natrag u Domovinu, kamo je stigao 3. siječnja.

Blagosivajući križ Papa je blagoslovio i cijelu hrvatsku baštinu vjere koju mladi kroz simboliku ovoga križa žele prenositi u treće tisućljeće.

* * *

IVAN MERZ GOVORI

Evangelje je uistinu carobna knjiga, jer kolikogod ga puta citali, uvijek nam se cini da citamo novu knjigu.

Borba za savršenostu, askeza, mora biti naš svagdanji kruh.

Euharistija napunja dušu rasvjetom koja je svjetlija od dana, koja je pretvara u duševno zadovoljstvo, koja smiruje u osjećanju nečega nepoznatog i neizmjernog.

Ne zaboravimo na Kristovu neizmjernu ljubav i posvetimo veću pažnju maloj bijeloj Hostiji, koja osamljena na nas čeka u studenim crkvicama.

U sv. Pričesti gdje se vaše tijelo i vaša duša ujedinjuje sa samim Božanstvom, treba biti vrhunac vašega života.

Sjedinjujući se s Kristom u sv. Pričest već se na zemlji ispunjava vaša zadnja svrha i postajete dionicima same biti Božje.

Euharistija je naša prva radost na zemlji; po njoj već postajemo dionicima buduće nebeske slave.

Križ putuje Hrvatskom

Po dolasku u Zagreb u župnim prostorijama župe Srca Marijina 9. siječnja, križ su najprije dočekali i pozdravili sudionici Horizonta i Svjetskog dana mladih, te rimski hodočasnici koji su križ vratili u Hrvatsku. Pred križem je bila obavljena i mala molitva i meditacija. Sutradan je križ prenesen u kapelicu bogoslova na Jordanovcu i ondje je ostao dva dana, 10. i 11. siječnja. Pred tim križem bogoslovi su imali svoju prvu dvodnevnu duhovnu obnovu u novoj godini. – Sutradan je križ prenesen u kapelu novoizgrađenog Filozofskog Fakulteta Družbe Isusove, gdje je bio izložen na čašćenje. U petak 19. siječnja križ je prenesen u Baziliku Srca Isusova, gdje mu je iskazalo počast, štovanje i poklon oko 700 vjernika, sudionika seminara za evangelizaciju koji je vodio o. Mijo Nikić, superior Bazilike. U ponedjeljak 21. siječnja, križ je bio prenesen u veliku dvoranu Bazilike Srca Isusova gdje se okupljaju studenti na svoje redovite vjeronaučne susrete. Nakon tumačenja ove inicijative pred križem je obavljena pobožnost. 26. siječnja križ je stigao u Slavoniju, odakle je i krenuo na svoje putovanje. Nakon što je dovezen u Osijek, gdje će mu biti privremeno sjedište, križ je već posjetio župe u Županji i u Štitaru. U određenim prigodama ovaj križ će i nadalje posjećivati župe i zajednice mladih da bi podsjećao na Veliki Jubilej i tisućljetnu kršćansku baštinu hrvatskog naroda koju treba prenositi naraštajima trećega tisućljeća.

DUHOVNA BAŠTINA IVANA MERZA

MLAĐEŽ EUHARISTIJSKOG POKRETA

Aktivnosti u 2001. godini

Na Svijećnicu, 2. veljače 2001. skupina novih članova MEP-a položila je svečano obećanje.

Korizmeno - uskrсне duhovne vježbe za MEP

Dvoje duhovne vježbe za članove MEP-a održale su se prije i poslije Uskrsa 2001. u osječkom Svetišću Srca Isusova. Prve su bile uoči

Uskrсне duhovne vježbe za brojne članove MEP-a završile su na Bijelu nedjelju 22. travnja 2002. u osječkom Svetišću Srca Isusova.

Cvjetnice od 6. do 8. travnja. Završile su na Cvjetnicu kada su sudionici zajedno s drugim članovima MEP-a proslavili i 16. svjetski dan mladih. Njega su obilježili i posebnim djelom milosrđa - poho-

Na Cvjetnicu 8. travnja 2001. mladež MEP-a posjećivala je bolesnike u osječkoj bolnici noseći im maslinove grančice. Mladi MEP-a neposredno pred početak karitativne akcije za Cvjetnicu, ispred bolničke kapelice

dom osječkoj bolnici gdje su bolesnicima po svim odjelima razdijelili maslinove grančice i zaželjeli sretne uskrсне blagdane.

Druge duhovne vježbe za članove MEP-a bile su na kraju uskršnjih praznika od 20. do 22. travnja. Sudjelovalo je 23 mladih iz Osijeka, Županje, Vodinaca i Štitara. I prve i druge duhovne vježbe vodio je duhovnik MEP-a o. Božidar Nagy. Ove duhovne vježbe pomogle se mladima da su mogli dublje doživjeti susret s Kristom uskrslim kroz molitvu, meditaciju i napose kroz liturgiju. Duh. vježbe završile su svečanom sv. misom na Bijelu nedjelju u podne, kad su mladi odjeveni u bijele haljine, kao nekada prvi kršćani, simbolički označili novost božanskog života koji nam dariva

Prvi svibnja članovi osječkog MEPa proslavili su zajednički na poznatoj «kopa-kabani» uz roštilj i ostalu razonodu

uskrsli Krist po krštenju. U stara kršćanska vremena novokrštenici koji su primali krštenje u uskrstnoj noći cijeli uskrstni tjedan nosili su bijelu odjeću kao znak novog života, u nedjelju, nakon Uskrsa navečer, odlagali bi bijelu odjeću. Odatle i naziv za taj dan «Bijela nedjelja».

12. svibnja 2001. osnovano je još jedno društvo MEP-a u Slavoniji, u Vodincima

Blagdan Srca Isusova proslavljen i obilježen posvetom

Mladež Euharistijskog pokreta u Đakovačkoj biskupiji 22. lipnja 2001. svečano je proslavila blagdan Srca Isusova, jedan od blagdana koji MEP na poseban način slavi. Svi članovi iz Osijeka i drugih mjesta okupili su se u osječkom Svetištu Srca Isusova. U prijepodnevrim satima nakon jednatnog klanjanja pred Presvetim, i rada po skupinama, slavili su zajedničku Euharistiju pod kojom

su obavili posvetu Srcu Isusovu. Za nove članove, njih oko trideset, bilo je to prvi put, a ostali su obnovili posvetu koju su učinili još lani za isti blagdan. Svi su se prisjetili da se ove godine točno na taj dan navršila 101 godina kako se 1900. g. 160.000 hrvatskih mladića i djevojaka posvetilo Srcu Isusovu, čiji se blagdan te daleke godine slavio istoga dana kao i ove godine: 22. lipnja. Od te posvete do danas kao spomen ostala nam je pjesma posvetnica «Do nebesa» koju su na kraju slavljia svi zajedno otpjevali. Nakon posvete slijedio je u prostorijama Svetišta zajednički objed, što su ga pripremili sami članovi MEP-a.

Hodočašće u Lurd članove MEP-a

Ovogodišnja ljetna aktivnost MEP-a bila je hodočašće u Lurd od 24. do 31. srpnja 2001. na kojem je sudjelovalo 70 mladih, članova MEP-a te studenata FFDI-a iz Zagreba.

Od 23. do 31. srpnja 2001. Mladež Euharistijskog Pokreta iz Hrvatske organizirala je za svoje članove osmodnevno hodočašće u Lurd. Njima su se pridružili i mladi iz Zajednice kršćanskog života i studenti s Filozofskog fakulteta Družbe Isusove iz Zagreba. Ukupno je na hodočašću sudjelovalo 70 mladih iz Zagreba, Osijeka, Slav. Broda, Požege i drugih mjesta.

U okviru ovoga hodočašća sistematski se kroz osam dana obrađivao sadržaj Papine enciklike «Ulazeći u treće tisućljeće – Novo millenio ineunte». Organizatori hodočašća smatrali su da će upravo posjetom Lurdu najbolje moći potaknuti i oduševiti mlade za ostvarenje duhovnog programa, koji je Papa ovom enciklikom dao svim kršćanima na početku novog tisućljeća, a sastoji se u sedam točaka: ostvarivanje svetosti, molitva, euharistija, ispovijed, prvenstvo milosti, te slušanje i naviještanje Riječi Božje. Sav taj program uje-

dinjen je promatranjem trostrukoga Kristova lica: u Evandelju, u njegovoj mucii i njegovu uskrsnuću. Za vrijeme svoga petodnevnog boravka u Lurdu, koji je bio ispunjen intenzivnim duhovnim sadržajima, mladi hrvatskog MEP-a posjetili su također predstavništvo francuskog ogranka Mladeži euharistijskog pokreta (MEJ) koji imaju svoj paviljon za hodočasnike koji prolaze kroz Lurd.

Za vrijeme boravka u Lurdu mladi su pohodili lurdsko središte francuskog MEP-a čija kratica je MEJ od Mouvement eucharistique des jeunes. Ondje su uspostavili kontakt s francuskom braćom i sestrama istoga pokreta koji je prisutan u pedesetak zemalja svijeta.

MEP iz Osijeka pomaže sestre Karmelićanke

Mladež Euharistijskog pokreta u Hrvatskoj odabrala je Sv. Malu Tereziju za drugu zaštitnicu prigodom njezina proglašenja naučiteljicom

Osječki je MEP na poseban način povezan s novim Karmelom u Đakovačkoj Breznici. 4. listopada članovi su sudjelovali u uređenju novog samostana kamo se sve sestre iz Remeta gdje su kao prognanice iz Šarengrada privremeno smještene, trebaju preseliti do Božića. Na slici: jedna od akcija bila je uređivanje buduće blagovaone.

Crkve 1997. god. To ih posebno povezuje s karmelskim redom. MEP se veoma obradovao kad se počeo graditi novi karmelski samostan u Đakovačkoj Breznici za sestre karmelićanke, prognanice iz Šarengrada, koje su deset godina bile privremeno smještene u Remetama kraj Zagreba. Kao izraz svoje simpatije i solidarnosti sa siromašnim sestrama karmelićankama koje svoj samostan grade samo dobrovoljnim prilozima darovatelja, mladi MEP-a iz Osijeka odlučili su barem simbolično pomoći sestrama, te je njih desetero 4. listopada 2001. pošlo u njihov novi samostan, gdje su proveli cijeli dan pomažući sestrama u uređivanju samostana, čija je izgradnja pri kraju. Tri sestre koje su privremeno došle da uređuju samostan bile su veoma zahvalne mladima, a za same članove MEP-a bilo je to izvanredno duhovno iskustvo. Napose ih je oduševio susret sa sestrama koje su u razgovoru nakon zakuske govorile o svome redovničkom životu. Poglavarica, sestra Karmela, poseban je dojam ostavila na sve kad je rekla kako je u samostanu provela već punih 50 godina. Bila je to prava duhovna obnova za mlade MEP-a. Na odlasku se-

Nakon završene radne akcije sestre su počastile zauzete mlade radnike malom zakuskom i ugodnim razgovorom o njihovu karmelskom načinu života.

stre su poklonile svakome po jednu duhovnu knjigu za uspomenu na ovaj susret.

Nakon što je dio samostana uređen u onome najpotrebnijem došao je i taj trenutak kada su sestre konačno u njega i došle. Bilo je to neposredno pred Božić, 20. prosinca. Delegacija mladih iz MEP-a pošla je na taj radosni trenutak. Toga dana došla su sva tri oca biskupa iz Đakova i blagoslovlili su novi sestarski samostan u nazočnosti svih sestara, njih dvadeset, te brojne njihove rodbine, dobročinitelja i drugih vjernika.

MEP je posebno radostan jer je u ovaj novi samostan ušla jedna njihova članica Maja Selinger iz Zaprešića, koja će se za nas moliti, a mi ćemo je

pratiti također našim molitvama na njezinu usponu «na goru Karmel», tj. na goru svetosti.

Dolazak sestara u ovaj novi samostan i njegova izgradnja pokazuje još jednom istinitost narodne izreke: ni jedno zlo bez nekog dobra. Da nisu sestree bile prognane iz svoga samostana u Šarengradu, koji su upravo bile uredile za stanovanje, danas nakon deset godina ne bi imale ovako divan novi samostan u središtu same Đakovačke biskupije.

MEP na Sinodi Đakovačke i srijemske biskupije

U Đakovačko-srijemskoj biskupiji održava se kroz nekoliko godina II. biskupijska Sinoda. Predloženi i od biskupa imenovani predstavnik MEP-a na Sinodi jest prof. Elizabeta Anić. Na proljetnom zasjedanju Sinode koje je održano od 15. do 17. III. 2001. Prof. Anić u ime MEP-a iznijela je svoj intervent iz kojega donosimo nekoliko izvadaka:

«U broju 227. radnog materijala koji smo dobili, čitamo na početku da je općenito zapažanje da je slavije potvrde «svečani oproštaj mnogih krizmenika s Crkvom do vjenčanja».... Ako gledamo kako je to u drugim zemljama s katoličkom tradicijom, onda ćemo vidjeti da ondje imaju mnoštvo raznih katoličkih udruga, organizacija i pokreta koji okupljaju mladež upravo te dobi. Kao što je poznato, mi smo još na početku organiziranja mladih u tome smislu, nakon velikog prekida što nam je nametnuo komunistički režim. Govorim sada ovdje u ime Euharistijskog pokreta za mladež koji djeluje u više od 50 zemalja na svijetu i broji negdje oko dva milijuna članova među mladima.

Moj je prijedlog da odgovorni za pastoral mladih u našoj biskupiji malo bolje prouče ovaj pokret koji bi sigurno mogao mnoge mlade zadržati uz Crkvu i nakon krizme kao što to pokazuje iskustvo. Najvažnije je mladom čovjeku upravo u tome razdoblju mladenaštva pomoći da zadrži sakramentalni život što mu ovaj pokret svojim metodama na poseban način omogućava. No da bi jedan pokret mogao napredovati nije dovoljno samo dopuštenje ili toleriranje; jer niti jedna katolička udruga, organizacija, pogotovo za mladež, nije čarobni štapić ili magična formula da bi se stvar mogla sama razvijati. Uvijek su potrebni dobro formirani voditelji ali isto tako i aktivna potpora crkvenih pastira... Stoga predlažem da se organizira po dekanatima jedno informativno predavanje za svećenike i vjeroučitelje o Euharistijskom pokretu, a potom i jedan tečaj za buduće voditelje u onim župama koje bi ga htjele uvesti.

28. rujna 2001. započela je nova radna godina MEP-a. Na svečanom početku sudjelovali su i naši članovi s posebnim potrebama, Drago i Mihajlo.

Emisije MEP-a na Radio Mariji

Svake treće srijede u mjesecu Radio Marija u Zagrebu u okviru svoga programa prenosi jedinstvenu emisiju koju uređuje Mladež Euharistijskog pokreta. Emisiju uređuju članovi pokreta. Tijekom ove godine uz razne vijesti i druge sadržaje iz života MEP-a, slušateljima se predstavljao i komentirao Papinski dokument «Ulazeći u novo tisućljeće.» Unutar emisije daje se također i glazba koju izvode članovi MEP-a iz Italije (MEG) i iz Francuske (MEJ).

*****

Krist nema ruku, ali ima naše ruke da bi njima vršio djela milosrđa.

Krist nema ustiju, ali ima naša usta da bi kroz njih govorio ljudima današnjice.

Krist nema očiju, ali ima naše oči da bi kroz njih zračila njegova prisutnost u današnjem svijetu.

Krist nema ušiju, ali ima naše uši da bi kroz njih čuo krik naše braće koja trebaju pomoć.

Krist nema nogu, ali ima naše noge da vode ljude na pravi put.

Krist ne može pomagati, ali ima nas da kroz nas može pomoći svakome tko je u potrebi.

OPRAŠTAMO SE OD ŠTOVATELJA IVANA MERZA

Vlč. Vid CIPRIŠ

1918. - 2001.

U Zagrebu je 13. studenog 2001. u 83. godini života umro vlč. Vid-Vito Cipriš. Kao župnik župe sv. Petra, aktora kauze Ivana Merza bio je i službeni promicatelj njegova štovanja.

Rođen je 6. veljače 1918. g. u Mariji Bistrici. Maturirao je u Zagrebu na Nadbiskupskoj klasičnoj gimnaziji 1937.g. Bogoslovske nauke studirao je u Đakovu, Zagrebu i Rimu. Uz teologiju bio je završio studij glazbe, fizike i kemije, te je iz tih predmeta postigao i kvalifikaciju profesora. I on je osjetio težinu komunističkih progona. Nakon završetka 2. svjetskog rata 1945. bio je kao bogoslov uhapšen i osuđen na zatvor. Proveo je zajedno s mnogim svećenicima i intelektualcima u komunističkom zatvoru u Staroj Gradiški šest godina, do 1951. Prije svoje smrti izjavio je postulatoru da mu nije žao što je bio u zatvoru, jer radeći kao zatvorenik razne poslove tek je tu

upoznao svu težinu radničkog života. Za svećenika je zaređen 1952. g. Službovao je najprije kao kapelan u rodnoj župi, potom kao župnik u Karlovcu-Hrnetić, te u Križevcima, a od 1981. do 1988. kada je umirovljen vodio je župu sv. Petra u Zagrebu. Budući da je župa sv. Petra aktor kauze za proglašenje blaženim sluge Božjega Ivana Merza, svojim radom i marom nastojao je što više proširiti

poznavanje Sluge Božjega. Pobrinuo se je za objavljivanje 2. izdanja biografije Ivana Merza od dr. Dragutina Kniewalda. Pisao je i pjesma. Zbirku pjesama objavilo mu je Hrvatsko književno društvo sv. Jeronima. Bavio se i glazbom, te je iza sebe ostavio više od osamdeset kompozicija. Vlč. Vidu Postulatura zahvaljuje za sve što je učinio za promicanje štovanja Ivana Merza.

Mladen RADAN

1910. - 1999.

G. Mladen Radan rođen je u Bjelovaru 1910., a umro u Zagrebu 26. 1. 1999. Bio je veliki štovatelj Ivana Merza kojega je i osobno poznao u svojoj mladosti, jer je bio član Orlovske organizacije kojoj je Merz stajao na čelu. Radio je u Vjesniku kao prevoditelj, a objavljivao je članke kao novinar u časopisu «Izbor». Bio je umjetnička duša, pisao je i pjesme, a bavio se i slikarstvom. Provodio je upravo svetački život po uzoru na Ivana Merza. Njegov prijatelj Jozo Matošević iz Zagreba, koji se za njega brinuo u njegovoj starosti, ovako opisuje njegovu osobu i njegov život:

«Poznavali smo ga od ranije, ali smo tek pod kraj života spoznali njegovu veličinu koja je bila u malenosti, poniznosti, nenametljivosti i skromnosti. Bio je čovjek molitve. Često ste ga mogli vidjeti klečeći pred Presvetim sakramentom, te na grobu Ivana Merza. Bio je veliki ljubitelj i štovatelj naše nebeske Majke. Nije bilo njena sve-tišta koje nije posjetio.

Smatrao se Zagrepčaninom, ali nikada nije zaboravio svoj rođeni Bjelovar. Čak je i pjevao njemu u čast. Kao umjetnik znao je načiniti lijepi crtež koji je odmah poklonio, tako da nakon smrti nije od njega ništa ostalo; sve što je imao darežljivo bi poklanjao. Krunica je bila

njegov najbolji prijatelj, te je darivao svoje molitve za svoje prijatelje što je bio najveći dar što je mogao dati. Za sve je zahvaljivao, a posebno kad sam ga vozio u Baziliku Srca Isusova na sv. misu, na propovijedi oca Ćurića koje je veoma cijenio, i da se pomoli na grobu Ivana Merza. Posljednjih godina kako nije mogao više hodati, i kad sam mu omogućio posjet Bazilici Srca Isusova to mu je bilo nešto najdraže; a pogotovo kad mu je nakon pohoda crkvi moja supruga pripremila toplu juhu – zahvaljivanju nije bilo kraja.

Živio je mirno, tiho, samačkim životom dok se nije ugasila njegova svijeća. Samo dragi Bog znade kolikim je beskućnicima darovao od svoje skromne penzije, koliko je puta pušlek cvijeća odnio pred sliku Majke Božje od Kamenitih vrata što mu je sigurno nagrađeno na nebesima. Bio je veoma susretljiv i drag svima nama koji smo ga poznavali. I na njega možemo s punim značenjem primijeniti riječi Svetoga Pisma: 'Pravednik će od svoje vjere živjeti' – 'Vjera te je tvoja spasila' - i dovela u nebeske dvore» - izjavljuje za njega njegov prijatelj

Jozo Matošević iz Zagreba koji se za njega skrbio u njegovoj starosti.

Postulatura Ivana Merza na poseban je način zahvalna g. Mladenu Radanu za veliku materijalnu pomoć. Kada se prenosilo tijelo Sluge Božjega Ivana Merza s Mirogoja u Baziliku Srca Isusova 16. XII. 1977., g. Mladen Radan poklonio je veliki prilog za uređenje Merzova novoga groba u iznosu od 850.000 tadašnjih starih dinara. O tome je Glasilo Postulature opširnije izvjestilo u br. 1-2/1978., str. 48, u članku pod naslovom «Ivan se brine za svoj grob». Njegov dar stigao je u pravi čas, gotovo na čudesan način, u trenutku kad je trebalo pod hitno isplatiti dug za učinjene radove za novi grob. Na upit postulatora, g. Mladen Radan, darivajući svoj prilog, rekao je da ga je nekakva nutarnja sila poticala da donese taj dar za novi grob, budući da je bio Merzov veliki štovatelj, kojega je i osobno poznavano, te se veoma radovao što mu je tijelo preneseno u Baziliku.

O Ivanu Merzu Mladen Radan napisao je svoja sjećanja kao i jednu pjesmu njemu u čast koju objavljujemo u ovome broju Glasila.

Sjećanja Mladena Radana o Ivanu Merzu

Nakon povratka s hodočašća u Lurd dr. Ivan Merz objavio je 1924.g. knjižicu pod naslovom «Najnovija čudesa u Lurdu». Ta je knjižica u stvari "dnevnik hrvatskog hodočasnika laika" - kako je naveo sam dr. Ivan Merz. Gorljiva duša dr. Ivana Merza za Gospodina Isusa i Djevicu nije se zadovoljila samo knjižicom, već je težila za širim dimenzijama u promicanju istine o nadnaravnim zbivanjima na području Masabjelske pećine.

Tako su nastala skioptikonska predavanja (*ilustrirana predavanja s dijapozitivima*) koja je dr. Ivan Merz najrevnije održavao u našim gradovima ne žaleći napore i vremena, kada se radilo o Lurdskej Djevici; tako je naš sveti brat Ivan volio nazivati u javnosti i privatnim razgovorima Isusovu i našu nebesku Majku da bi što realnije istakao čudesni zahvat Božje Providnosti u povijest spasenja.

Vrlo se dobro sjećam, iako je već odmaklo pola stoljeća, takvog skioptikonskog predavanja dr. Ivana Merza u jednom našem

gradu koji je tada imao oko 10.000 stanovnika. Predavanje se održavalo u najvećoj dvorani toga grada. Oko 3.000 ljudi došlo je na skioptikonsko predavanje. Naš dragi brat Ivan u prepunoj dvorani, u kojoj se vidjela glava do glave, odrješito je branio istinitost lurdskih ukazanja i dokumentarno prikazivao čudesna ozdravljenja, te pobijao blasfemije Zole. Dr. Ivan Merz priznao je u toku predavanja književnu vrijednost ovom francuskom piscu, ali mu je odlučno zamjario da se poslužio neistinama o Lurdu u svojem romanu.

Isto se ponavljalo na predavanjima dr. Ivana Merza i u ostalim našim gradovima. Svetačko izjaravanje iz lika dr. Ivana Merza i tema predavanja neodoljivo su privlačili katoličke mase u Hrvatskoj. Naš sveti brat Ivan znao se svim žarom svoje bogate rječitosti i svom znanstvenom akribijom zalagati za Djevicu i njen dolazak u zemaljsku stvarnost.

Mladen Radan

Prof. Đurđica VITKOVIĆ

1908. - 2001.

Prof. Đurđica Vitković rođena je 1908. u Sisku, u obitelji prosvjetnih djelatnika Mateja i Ane r. Jovičić. Njezini roditelji imali su sedmero djece. Rano djetinjstvo provela je u Novoj Gradiški i Vinkovcima, gdje joj je otac službovao kao ravnatelj više i niže pučke škole. 1914. otac je promaknut za školskog inspektora u požeškoj županiji, pa se cijela obitelj nastanila u Požegi. Tu je Đurđica završila osnovnu školu i sedam razreda klasične gimnazije. 1926. Đurđičin otac Matej premješten je za školskog inspektora u Zagrebu, te se obitelj ponovno preselila i nastanila trajno u hrvatskome glavnom gradu. Đurđica je 1927. maturirala na zagrebačkoj gornjogradskoj klasičnoj gimnaziji, a 1931. diplomirala kroatistiku na Filozofskom fakultetu zagrebačkog sveučilišta. Kao profesora hrvatskog jezika službovala je na gimnaziji sestara milosrdnica u Zagrebu i na zagrebačkoj Prvoj ženskoj gimnaziji. U roditeljskom domu Đurđica je, kao i ostala braća, primila cjelovit katolički odgoj, a njihov otac Matej bio im je pravi primjer hrvatskog rodoljublja. Još kao gimnazijalka upoznala je Hrvatski katolički pokret i uključila se u Orlovsku organizaciju, u čijem je vodstvu obavljala važne službe. Bila je i na orlovskom hodočašću u Rimu koje je 1926. godine organizirao i predvodio Sluga Božji dr. Ivan Merz. Kasnije je bila jedna od najbližih suradnica s. Marice Stanković u vodstvu Velikoga križarskog sestrinstva i u osnivanju svjetovnog instituta Suradnica Krista Kralja. Bila je članica uredništva ženskoga katoličkog lista "Za vjeru i dom", a tri godine i njegova glavna urednica.

Dolaskom komunista na vlast 1945. godine Đurđičina obitelj pretrpjela je teške udarce:

najmlađi brat Stanislav izgubio je život, a njegova mlada supruga otpuštena je iz prosvjetne službe i zajedno s majkom i malim djetetom izbačena iz stana na ulicu. Brat Božidar robijao je u Staroj Gradiški, a i sama Đurđica izgubila je zaposlenje i ostavši bez sredstava za život, živjela je s roditeljima i starijom sestrom Marijom. Godinama je bila aktivna u Marijinoj legiji i osobito je rado, već i sama u visokim godinama, pohađala bolesne

i osamljene i činila im razne usluge. Posljednje četiri godine života provela je nepomična na krevetu u Domu za starije osobe u Zagrebu kod sestara Služavki Malog Isusa. Svoju je bolest i nemoć podnosila strpljivo i vedro. Posljednji njezin javni nastup bio je u dokumentarnom filmu što ga je snimila Hrvatska televizija o Ivanu Merzu 2001. g. Ondje je sa svoga bolesničkog kreveta izrekla svoja lijepa sjećanja o Sluzi Božjem kojega je osobno poznavala.

Prof. Đurđica Vitković umrla je u Zagrebu 18. prosinca 2001. g. u 94. godini svoga života. Po pokojničinoj želji nad njezinim je otvorenim grobom otpjevana pjesma "Bože, čuvaj Hrvatsku!" Svetu misu zadušnicu u mirogojskoj crkvi Krista Kralja predvodio je pokojničnin nećak dr. Stanislav Vitković, prebendar zagrebačke katedrale i tajnik HKD sv. Jeronima. S Đurđicom Vitković otišla je posljednja osoba iz najužeg vodstva ženske grane Orlovske organizacije i jedna od rijetkih živućih osoba koje su Ivana Merza osobno poznavale.

Vjerujemo da će joj pravedni sudac nagraditi sve ono što je kao vjernica i iskreni hrvatski rodoljub u životu pretrpjela radeći i žrtvujući se za vjeru i domovinu.

Dr. S.V.

USLIŠANJA - ZAHVALE

Za vrijeme burnih događaja u Banjoj Luci i ja sam se našla u bezizlaznoj situaciji, gdje mi je i život bio ugrožen. Kao vjernica molila sam se i u toj bezizlaznoj situaciji, kad su nas Hrvate odvodili, dala sam zavjet Ivanu Merzu: «Ivane, spasi me i daj mi snage da sve to preživim.» I gle čuda: sve se dobro završilo. Ja sam ostala u Banjoj Luci, živa i zdrava i želim ispuniti svoj zavjet: bila sam na grobu Ivana Merza u Palmotićevoj ul., a sada evo obznanjujem svoju zahvalu i ovim putem u Glasilu Postulature. – *Ljubica Josipović, Banja Luka.*

Molila sam devetnice Ivanu Merzu, posjećivala njegov grob i on mi je puno pomogao u studiji, zatim u problemima u obitelji kao i u mome osobnom životu. – *B.M.M, Zagreb.*

Molila sam za pet problema pet devetnica Ivanu Merzu i dobila sam po njegovu zagovoru uslišanja. Zahvaljujem Ivanu Merzu na pomoći. – *Marijana Čolakić, Zagreb.*

Zahvaljujem Ivanu Merzu za veliku pomoć mome sinu u životnim poteškoćama. Kada sam doznala za teško stanje moga sina, otišla sam u Baziliku Srca Isusova, klekla sam na koljena na grob Ivana Merza. Zapalila sam jednu veliku svijeću i kažem: «Dragi brate Ivane, ti si sada kod Boga i kod Presv. Srca Isusova. Pomozi mi u molitvi za sina... Budi mu zagovor i zaštita.» Nakon što sam kod kuće nastavila moliti sljedećih dana, problem se sretno riješio. Sada molim za Ivana, Slugu Božjega da ga Bog proslavi čašću oltara, jer to on i zaslužuje. – *Katica Tomas, župa sv. Luke, Zagreb.*

Ovim putem želim javiti da sam u protekle dvije godine primila bezbroj milosti što većih što manjih od dragog Boga posredništvom sluge Božjega Ivana Merza. Zahvaljujem mu i tim želim potvrditi da je on uistinu brz i revan zagovornik u našim potrebama. Napose mu zahvaljujem za ozdravljenje moga supruga. – *Ana Ševčik, Zagreb.*

Zahvaljujem na pomoći Ivanu Merzu za izvrsno podnošenje kemoterapije u toku bolesti moje majke, njegovom praćenju i na kraju potpunom izlječenju. – *Zahvalna Ana Č., Zagreb.*

Molitva majke za uspješni poduhvat najmlađe kćerke u istovjetnoj struci obistinio se i uspio poslije pete sv. Pričesti u molitvi devetnice Ivanu Merzu u crkvi Presvetog Srca Isusova u Palmotićevoj ul. u Zagrebu. To je molitva majke za humanost, ljudskost pristojnosti, ufanja, vjere i nadanja što je i pok. dr. Ivan Merz svojim životnim djelom posvjedočio mladeži. – *prim. dr. V. Jelavić, mikrobiolog u m.*

Ivan Merz pomaže u svim životnim situacijama

21. lipnja 1994. g. suprug mi je iz Rima donio knjigu Ivana Merza «Put k Suncu». Te su godine krenule moje molitve po zagovoru Sluge Božjega Ivana Merza i uslišenja molitava.

Moj mladi brat poginuo je u Domovinskom ratu i nakon tog tragičnog događaja moje je tjelesno i duševno zdravlje bilo ugroženo do zabrinjavajuće mjere. Mogu reći da sam u svojim patnjama dotaknula dno, ali niti u jednom trenutku nisam prestala moliti za milost i spasenje. Po zagovoru sluge Božjega Ivana Merza Gospodin mi je udijelio milost tjelesnog i duševnog ozdravljenja, učinio me čvrstom u vjeri i ustrajnom u molitvi.

Moja je majka nakon smrti svoga sina imala velikih zdravstvenih tegoba. Potaknuta i ohrabrena vlastitim ozdravljenjem neumorno sam molila po zagovoru sluge Božjega Ivana Merza za zdravlje svoje majke. Dobri se Gospodin smilovao i podario nam lijepe zajedničke dane ozdravivši majku i pokazavši po tisućiti put beskrajnu snagu svoje milosti i ljubavi.

Moj je suprug bio daleko od vjere, crkve, svete mise... što samo po sebi donosi brojne poroke i vodi čovjeka u sigurnu propast. Sluga Božji Ivan Merz i opet je zagovarao moje molitve kod Gospodina koji je svojom svemoćnom rukom snažno pograbio izgublenu ovčicu i vratio je svome stadu, svetoj misi, ispovijedi, svetoj pričesti.

Moj je sin kao gimnazijalac imao neugodno iskustvo sa slučajnim prolaznicima, alkoholiziranim mladićima, koji su ga iz čistog mira istukli, te je zbog zadobivenih ozljeda odvezen na Hitnu. Poslije toga događaja moj je sin, izmučen tjelesnom boli i još više strahom bio stjeran uza zid i paraliziran osjećajem nesigurnosti svagdje izvan svoje

sobe. Molitvom koja liječi, a po zagovoru sluge Božjega Ivana Merza, otjeran je strah i moj je sin, iako s ožiljcima, ojačan u vjeri krenuo naprijed.

U kliničkoj bolnici Osijek ležala je u studenome prošle godine moja kćerka. Molitva po zagovoru sluge Božjega Ivana Merza dala joj je snage da izdrži neizvjesnost operativnog zahvata, prevlada strah i lagano se počne oporavljati. Njezin je oporavak trajao nešto duže i dan prije nego što je trebala ponovno početi polaziti predavanja na fakultetu, moj je suprug doživio lagani moždani udar. Nedjeljno se poslijepodne pretvorilo u najdramatičniji trenutak u našim životima, trenutak u kojem su, iz presrtaavljenih srdaca krenule put neba molitve po zagovoru sluge Božjega Ivana Merza za pomoć našem dragom suprugu i tati. Ovo je uslišanje ispunilo naša srca novom, jačom, nepobjedivom vjerom.

Nemoguće je nabrojiti sva uslišanja po zagovoru sluge Božjega Ivana Merza koja su obogatila našu obitelj jer se i u najmanjim svakodnevnim nevoljama, jednako kao i u onim velikim životnim tragedijama, vrućom vjerom preporučujemo Bogu preko sluge njegova. I nikada se još nije dogodilo da nam je i najmanja molitva ostala neuslišana. Stoga Ivana Merza uzimamo kao primjer i uzor vjernoga pomagača u našim nevoljama koji nam pomaže da i sami budemo živim primjerom neograničene Božje milosti.

Dragica Pilj, Brodanci

Merz vratio sina na pravi put

Član sam Apostolata molitve i redovito molim dnevno prikazanje, a od prosinca 2000. g. kad mi je p. Kuzmić poslao sličicu Ivana Merza s kratkim životopisom i njegovom molitvom molim također

molitvu Ivanu Merzu s te sličice koja počinje: «Svemogući vječni Bože, u Ivanu Merzu dao si nam divan primjer vjere i ljubavi prema Kristu i Crkvi itd.» Ako pitate zašto, odgovaram: Ivan Merz je moj prijatelj i zagovornik na Nebu, mene i moje obitelji. A to prijateljstvo između mene i Ivana Merza počelo je upravo kad mi je o. Kuzmić poslao spomenutu sličicu Ivana Merza. – Moj je sin upao u loše društvo i uzimao je drogu još od osnovne škole. Ponašanje u kući bilo je užasno. Zapustio je školu, bio je već pred izbacivanjem iz škole. U takvom stanju pohodio sam grob Ivana Merza. Nastavio sam moliti svaki dan, i to tako da s njime razgovaram, i to ovako: «Ivane Merzu, ti me vidiš i čuješ; svojim životom zaslužio si nebo i vječnu slavu. Nalaziš se pred trojedinim Bogom i Kraljicom Neba, Majkom Božjom. Ja te ne vidim i ne čujem, ali osjećam te svojim srcem i dušom. Uzdajem se u tvoj zagovor kod trojedinog Boga i Kraljice neba da će moj sin Anđelko ostaviti drogu tvojim zagovorom. Ujedno Te molim, Isuse Kriste, i Trojedinu Bože da se udostojiš proslaviti čašću oltara slugu svoga Ivana Merza, a moga prijatelja i zagovornika na nebu.»

To je samo jedna od «formula» u molitvi kojom molim zagovor Ivana Merza i njegovu proslavu čašću oltara. I tako sam molio iz dana u dan. Napose to molim kod nedjeljne svete mise koja je za mene svetinja. I moje su molitve uslišane. Moj je sin ostavio loše društvo i drogu. Ponovno ide u crkvu. Zamislite koliko sam sretan kada moj sin uz mene kleči pred oltarom u crkvi za vrijeme podizanja. Zaslugom Ivana Merza, moj je sin ponovo «rođen». Ako Bog da, da se moj sin oženi i ako bude imao muško dijete, nazvat ćemo ga imenom Ivan, u čast našeg prijatelja i zagovaratelja Ivana Merza.

Anton Lijović - Zagreb

DEVETNICA časnom slugi Božjem Ivanu Merzu

Sveta liturgija sa središtem u Euharistiji bila je Ivanu Merzu izvor na kojem je hranio svoj život vjere i crpio snagu za uspon prema svetosti. Preporuča se stoga za vrijeme devetnice obaviti sv. ispovijed i barem jedanput primiti sv. Pričest. Oni koji mogu neka pohode grob Ivana Merza u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu. Potom neka se svaki dan izmoli ova molitva:

Svemogući vječni Bože, u Ivanu Merzu dao si nam divan uzor kršćanskih vrlina. Svojim svetim životom on nam je pokazao kako se uz pomoć Tvoje milosti i u laičkom staležu može postići svetost života. Pomozi nam da ohrabreni njegovom ljubavlju prema Kristu i Crkvi idemo putem svetosti i nasljedujemo njegovu apostolsku revnost u širenju Tvoga Kraljevstva. Po njegovu zagovoru udijeli mi posebnu milost za koju te sada molim... ako je to na korist moje vječnom spasenju, a Tebi na slavu. Po Kristu Gospodinu našem. Amen! Oče naš... Zdravo Marijo... Slava Ocu...

Milosti postignute zagovorom časnog sluge Božjega neka se jave na adresu: Postulatura Ivana Merza, župa sv. Petra, Vlaška 93, 10000 ZAGREB. 098/546.806

IVAN MERZ U OBAVIJESNIM SREDSTVIMA

U ovome broju donosimo naknadno naslove članaka čiji podaci nisu bili registrirani u prethodnim brojevima Glasila Postulature u godinama na koje se vremenski odnose.

LIST SUZA DOLINSKA – Glasilo župe Dolina bosanska 1997. – 2001.

Prognani Hrvati iz župe Dolina Bosanska pokrenuli su svoje župsko Glasilo u izbjeglištvu pod nazivom «Suza dolinska» koje izlazi nekoliko puta godišnje. Od 1997.g. tj. od 6. broja u svakom broju u rubrici najprije pod nazivom «Duhovni kutak», a potom «Put k blaženstvu» uredništvo objavljuje po jedan članak o Ivanu Merzu za njegovo bolje upoznavanje među narodom. Navodimo naslove do sada objavljenih članaka:

Fr. Damir Šokić, O.P., «Sluga Božji Ivan Merz, apostol hrvatske mladeži», *Suza Dolinska, Suza Dolinska, Glasilo župe Dolina Bosanska kraj Bos. Gradiške*, Ratkovicica II/1997., br. 6, srpanj-listopad, str. 23

Fr. Damir Šokić, O.P., «Sluga Božji Ivan Merz», *Suza Dolinska, Glasilo župe Dolina bosanska kraj Bosanske Gradiške*, Ratkovicica, II/1997., br. 7, studeni-prosinac, str. 32-33.

Fr Damir Šokić, O.P., «Sluga Božji Ivan Merz, apostol hrvatske mladeži», *Suza Dolinska, Glasilo župe Dolina Bosanska kraj Bosanske Gradiške*, Ratkovicica, III/1998., br.8, siječanj-travanj, str. 27-28.

«Sluga Božji Ivan Merz. Novi čovjek u Zagrebu.», *Suza Dolinska, Glasilo župe Dolina Bosanska kraj Bosanske Gradiške*, Ratkovicica, III/1998., br. 9, svibanj-kolovoz, str.26-27.

«Sluga Božji Ivan Merz. Ivan moli», *Suza Dolinska, Glasilo župe Dolina Bosanska kraj Bosanske Gradiške*, Ratkovicica, III/1998., br. 10, str. 35-36

«Sluga Božji Ivan Merz. Liturgija čarobna ljepota», *Suza Dolinska, Glasilo župe Dolina bosanska kraj Bosanske Gradiške*, Ratkovicica, IV/1999., br.11, siječanj-travanj, str. 24-25.

«Sluga Božji Ivan Merz. Euharistija – izvor života», *Suza Dolinska, Glasilo župe Dolina Bosanska kraj Bosanske Gradiške*, Ratkovicica, IV/1999., br. 12, travanj-kolovoz, 36-37.

«Prema punini kršćanskog života», *Suza Dolinska, Glasilo župe Dolina Bosanska kraj Bosanske Gradiške*, Ratkovicica, IV/1999., br. 13, rujan-prosinac, str. 47-48.

«S Marijomm k Isusu», *Suza Dolinska, Glasilo župe Dolina Bosanska kraj Bosanske Gradiške*, Ratkovicica, V/2000., br. 14, siječanj-travanj, str. 31-32.

«Sluga Božji Ivan Merz. Pionir teologije za laike», *Suza Dolinska, Glasilo župe Dolina Bosanska kraj Bosanske Gradiške*, Ratkovicica, V/2000., br. 15, travanj-kolovoz, str.26-27.

«Sluga Božji Ivan Merz. Kristovo Kraljevstvo», *Suza Dolinska, Glasilo župe Dolina Bosanska kraj Bosanske Gradiške*, Ratkovicica, V/2000., br. 16, rujan – prosinac, str. 41-42.

«Sluga Božji Ivan Merz. Bio je stup Crkvi Božjoj», *Suza Dolinska, Glasilo župe Dolina Bosanska kraj Bosanske Gradiške*, Ratkovicica VI/2001., siječanj-travanj 2001., br. 17, str. 39-41.

«Sluga Božji Ivan Merz. Apostolski rad u Hrvatskoj», *Suza Dolinska, Glasilo župe Dolina Bosanska kraj Bosanske Gradiške*, Ratkovicica VI/2001., svibanj-prosinac 2001., br. 18., str. 76-77.

1998. god.

Martin KIRIGIN, «Dr. Ivan Merz o liturgijskoj obnovi kod nas», *Služba Božja*, br. 38, 1998., str. 185-198.

1999. god.

Božidar NAGY, «Ivan Merz (1896.-1928.) odgojitelj kršćanske mladeži», *Kateheza – časopis za vjeronauk u školi i katehezu*, izd. KSC, Zagreb, XXI/1999., br. 3, rujan, str. 254-269.

«Naši uzori», «Marija Tekeli Rajh: U spomen bratu Ivanu Merzu», «Molimo za beatifikaciju Ivana Merza», *Križ*, Zagreb, XIX/1999., br. 1, str. 12-13.

«Sluga Božji Dr. Ivan Merz», *Izvanredni broj Križa*, (br. 2, 1999). Cijeli posvećen Ivanu Merzu. U nje-mu su objavljena predavanja i prilozi s Okruglog stola održanog u povodu 70. obljetnice smrti Ivana Merza. Okrugli stol održan je 9. V. 1998., u dvorani Vijenac, Kaptol 29, Zagreb. Prilozi: M. Kirigin, «Dr. Ivan Merz o liturgijskoj obnovi kod nas», str. 4-14; P. Kraljević., «Aut catholicus aut nihil», str. 15-17; K. Cеровac, «Ivan Merz-preteča II. vatikanskog koncilu», str. 18-20; L. Znidarčić, «Ivan Merz-skretničar hrvatskog Katoličkog pokreta», str. 21-27; H.Šugar, «Ivan Merz-providencijski čovjek Hrvatske», str. 28-30; B. Nagy, «Postupak za proglašenje Sl. B. Ivana Merza blaženim i svetim», str. 31-34; Ostalo o Merzu, str. 35-39.

«Vijesti... Promicanje štovanja Sl.B. Ivana Merza», *Križ*, Zagreb, XIX/1999., br.3, 1999., str. 24.
 «Molimo za beatifikaciju I.Merza», «Dr. Ivan Merz u časoslovu Božjeg naroda», *Križ*, Zagreb, XIX/1999., br. 3, str. 11 i 26.

2000. god.

GLAS KONCILIA

RR, «Dokumentarac o Ivanu Merzu», *Glas Koncila*, Zagreb XXXIX/2000., br. 21, 21. 5. 2000., str. 6
 Valerija MACAN, «Zagreb - Merzova jubilejska poruka», *Glas Koncila*, Zagreb XXXIX/2000., br. 21, 21. 5. 2000., str. 19
 B(ožidar) N(agy), «Banja Luka - Dan Ivana Merza », *Glas Koncila*, Zagreb XXXIX/2000., br. 21, 21. 5. 2000., str. 19
 B(ožidar) N(agy), «Svjedočanstvo o ozdravljenju po zagovoru Ivana Merza», *Glas Koncila*, Zagreb, XXXIX/2000., br. 24, 11. 6. 2000., str. 15
 «Nova akcija banjalučke biskupije – pastirsko pismo banjalučkog biskupa o štovanju Sluge Božjega Ivana Merza», *Glas Koncila*, Zagreb XXXIX/2000., br. 50, 10. 12. 2000., str. 3
 Ivan BODROŽIĆ, «Svjedočanstvo Ivana Merza o euharistijskoj obnovi», *Glas Koncila*, Zagreb XXXIX/2000., br. 50, 10. prosinca 2000., str. 9

IKA

«Predstavljen film o Ivanu Merzu», *IKA*, Zagreb, br. 19, 10. 5. 2000., str. 8
 «Pismo biskupa Komarice o svetačkom liku dr. Ivana Merza», *IKA*, Zagreb, br. 48, 29. 11. 2000., str. 17
 «Nove knjige o Ivanu Merzu», *IKA*, Zagreb, br.19, 10. 5. 2000., str. 10
 «Ispitano čudo po zagovoru Ivana Merza», *IKA*, Zagreb, br. 22, 31. 5. 2000., str. 8.

MI - List mladih

PODLISTAK ZA IVANA MERZA. Apostol hrvatske mladeži. Suuređuje o. Božidar Nagy, postulator. Tijekom cijele 2000. godine u svim brojevima donosi u ovoj rubrici misli i tekstove iz duhovne baštine Ivana Merza.
 «Bog», *MI-list mladih*, Zagreb, XXIV/2000., br. 1-2, str. 12
 «Ljubav, duša, Bog», *MI-list mladih*, Zagreb, XXIV/2000., br. 3, str. 10
 «Isus Krist – središte života i svemira», *MI-list mladih*, Zagreb, XXIV/2000., br. 4, str. 10
 «Srce Isusovo, Tebi posvećujem svoj život», *MI-list mladih*, Zagreb, XXIV/2000., br. 5, str. 8.
 «Isus u Euharistiji-prisutnost neizmjerne ljubavi», *MI-list mladih*, Zagreb, XXIV/2000., br. 6-8, str. 10
 «Svesilna moć Euharistije», *MI-list mladih*, Zagreb, XXIV/2000., br. 9, str. 20
 «(Tekstovi o Euharistiji bez naslova)», *MI-list mladih*, Zagreb, XXIV/2000., br. 10., str. 18
 «(Tekstovi o Euharistiji bez naslova)», *MI-list mladih*, Zagreb, XXIV/2000., br. 11., str. 14

SUZA DOLINSKA

«S Marijomm k Isusu», *Suza Dolinska, Glasilo župe Dolina Bosanska kraj Bosanske Gradiške*, Ratkovića, V/2000., br. 14, siječanj-travanj, str. 31-32.
 «Sluga Božji Ivan Merz. Pionir teologije za laike», *Suza Dolinska, Glasilo župe Dolina bosanska kraj Bosanske Gradiške*, Ratkovića, V/2000., br. 15, travanj-kolovoz, str.26-27.
 «Sluga Božji Ivan Merz. Kristovo Kraljevstvo», *Suza Dolinska, Glasilo župe Dolina bosanska kraj Bosanske Gradiške*, Ratkovića, V/2000., br. 16, rujan – prosinac, str. 41-42.

OSTALE NOVINE I ČASOPISI

Živko KUSTIĆ, «Jutarnja propovijed: Merza treba tek upoznati», *Jutarnji list*, 10. 5. 2000., str. 8
 Željka ZELIĆ, «Proslavljen Dan Ivana Merza», *Zvonik, Subotica VII/2000*, br. 6, str. 26
 «Predstavljen film o Ivanu Merzu» *Zvonik, Subotica VII/2000*, br. 6, str. 26

N.N. (Dejan Turza), «Lovac Srca Isusova. Kratka biografija I. Merza i tekst-izvadak iz njegova dnevnika od 9. VI. 1918.», *Franjine stope - list Frame, Belišće*, br. 3-4, svibanj/lipanj, 2000., str. 7

Martina ŠTIVOJEVIĆ, «Uzor vjere – Istaknuti laik u svjedočenju Evanđelja». Informativan članak o Ivanu Merzu., *Glas iz pustinje - Glasilo župe sv. Petra, Zaprešić*, II/2000., br. 4, str. 14-15

«Mladima treba ponuditi nešto više. Razgovor s o. Božidarom Nagy-om, postulatorom kauze za beatifikaciju Ivana Merza», *Pogled-katolički list za mlade*, br.5 (15) 2000., str. 7-9.

«Ivan Merz. Izabrani tekstovi o Mariji.» U poglavlju Bogorodica u spisima hrvatskih Božjih ugodnika - Sluge Božji. Kačić, *Zbornik franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja, sv. XXXII.-XXXIII., Zbornik «Ancilla Domini» službenica Gospodnja u čast fra Pavla Melade*. Izd. Hrvatski Mariološki institut, Zagreb - Split, 2000.-2001., str. 561-562.

Branko PILAŠ, «Ivan Merz – putovanje k blještavim vrhuncima», *MAK – Mali Koncil*, Zagreb, XXV/2000., br. 9, svibanj, str. 12

«Plamen za visinama. Najljepše misli Ivana Merza.», *Naša Ognjišta*, Tomislavgrad, XXX/2000., br. 3(267) ožujak, 2000., str. 19

«Servo di Dio Ivan Merz». – Članak objavljen u: Diocesi di Concordia-Pordenone-Gorizia-Trieste-Udine, *Santi e martiri nel Friuli e nella Venezia Giulia*. A cura di Walter Arzaretto. Edizioni Messaggero Padova, 2000. str. 438-439.

«Jubilejsko hodočašće Vrhbosanske metropolije u Rim. Obnovili svoj zavjet vjernosti Kristu.», *Glas Koncila*, Zagreb, XXXIX/2000., br. 15, 9. IV. 2000., str. 12. (*Riječi Kardinala Vinka Puljića u pozdravnom govoru pred Papom u kojem je spomenuo Ivana Merza i njegovu vjernost Papi.*)

«Prikaz nove knjige Ivana Merza: Plamen za visinama», *Živo vrelo-liturgijsko pastoralni listić*, Zadar XVII/2000., br. 1, str. 23.

Luigi GEDDA, «Lettera bimestrale alla Societa Operaia 2000., 4a, luglio-agosto 2000», Roma, 20. 6. 2000. – (*Prof. Gedda u jednom od svojih posljednjih pisama prije svoje smrti spominje slugu Božjega Ivana Merza.*)

Olga PRINC, «Podimo i mi za njim...»; «Devetnica Ivanu Merzu»; MAHNIĆEVAC, «Suvremene misli Ivana Merza», *Križ*, Zagreb, XX/2000., br. 1, 2000., str. 12-14.

«Sluga Božji Ivan Merz, naš veliki i dragi uzor», «Križar pun milote-rad za beatifikaciju brata Ivana Merza», «Nova knjiga – Ivan Merz: Plamen za visinama», Proslavimo dostojno godišnjicu blažene smrti Sl. B. Ivana Merza», *Križ*, Zagreb, XX/2000., br. 2, 2000., str. 4-7.

«Ususret beatifikaciji Ivana Merza: Proslavljen Merzov dan», «Molitve za beatifikaciju Ivana Merza», *Križ*, Zagreb, XX/2000., br. 3, 2000., str. 4-7.

«Ususret beatifikaciji Ivana Merza: Upoznajmo slugu Božjega Ivana Merza», «Pismo biskupa Komarice o svetačkom liku dr. Ivana Merza», *Križ*, Zagreb, XX/2000., br. 4, 2000., str. 4-7

Skupina autora, *Sluga Božji Ivan Merz – prikaz života i rada*, Izd. VKB, Zagreb 2000., 36 str.

2001. god.

BANJALUČKI KATOLIČKI KALENDAR 2001. Izd. Caritas Banjalučke biskupije. (*U središnjem dijelu zidnog kalendara nalazi se slika Ivana Merza i kratka biografija pod naslovom: «Katolička vjera je moje životno zvanje!»*)

GLAS KONCILA

«Dokumentarni film o sluzi Božjem Ivanu Merzu.» Najava prikazivanja filma o Merzu u Tjednom pregledu televizijskih i radijskih emisija, *Glas Koncila*, XL/2001., br. 1, 7. I. 2001, str. 5. (film je emitiran 7. siječnja 2001. na HTV 2 u 11,15 s.)

Božidar NAGY, «Zagreb – Molba Papi za proglašenje Merza blaženim», *Glas Koncila*, Zagreb XL/2001., br.19, 13.5.2001., str. 8

T (Božidar Nagy), Zagreb – Dan Ivana Merza, *Glas Koncila*, Zagreb XL/2001., br. 20, 20. 5. 2001., str. 14

M.R., Karlovac – Križari proslavili Merzov dan, *Glas Koncila*, Zagreb XL/2001., br. 20, 20. 5. 2001., str. 26

Božidar NAGY, «Ivan Merz – avangardni laik», *Glas Koncila*, Zagreb XL /2001., br. 25, 24.VI.2001., str.7

Stanko TENŠEK, «Ivan Merz ponovno u Francuskoj – Navjestitelj Crkve novih vremena», *Glas Koncila*, Zagreb XL /2001., br. 29, 22. VII. 2001., str. 13.

T (Božidar Nagy), «Lištani – Što Merz ima reći današnjem svećeniku», *Glas Koncila*, Zagreb, XL /2001., 11.XI. 2001., str. 27.

IKA

«Dan Ivana Merza u Zagrebu», *IKA*, Zagreb br. 20, 16. 5. 2001., str. 6.

«Merzov dan u Karlovcu», *IKA*, Zagreb br. 20, 16. 5. 2001., str. 7

«Dan Ivana Merza u Subotici», *IKA*, Zagreb, br. 20, 16. 5. 2001.

«Ivan Merz na francuskom», *IKA*, Zagreb, br. 25, 21. 6. 2001., str. 5

«Što Merz ima reći današnjem svećeniku. Duhovna obnova za svećenike Banjolučke biskupije», *IKA*, Zagreb, br. 42, 17. 10. 2001., str. 15

GLASNIK SRCA ISUSOVA I MARIJINA

«Misli Ivana Merza: Život-smrt, Prolaznost-vječnost», *Glasnik Srca Isusova i Marijina*, Zagreb, 92/2.001., br. 9, str. 259.

«Misli Ivana Merza: Religija – Molitva», *Glasnik Srca Isusova i Marijina*, Zagreb, 92/2001., br. 10, str. 308.

«Misli Ivana Merza: Bog-Krist-Srce Isusovo», *Glasnik Srca Isusova i Marijina*, Zagreb, 92/2001., br. 11, str. 344.

«Misli Ivana Merza: Euharistija», *Glasnik Srca Isusova i Marijina*, Zagreb, 92/2001., br. 12, str. 380.

GLAS IZ PUSTINJE – ZAPREŠIĆ

Božidar NAGY, «Upoznajmo budućeg hrvatskog blaženika. Sluga Božji Ivan Merz», *Glas iz pustinje*, Zaprešić, III/2001., br. 1(6), str. 31

«Proslava dana Ivana Merza» *Glas iz pustinje*, Zaprešić, III/2001., br. 2(7), str. 15.

«Hrvatski biskupi za beatifikaciju Ivana Merza», *Glas iz pustinje*, Zaprešić, III/2001., br. 2(7), str. 15.

Božidar NAGY, «Ivan Merz: Misli», *Glas iz pustinje*, Zaprešić, 3/2001., br. 3(8), str. 20.

Božidar NAGY, «Ivan Merz i kardinal Franjo Šeper. Merz je bio i mojim duhovnim učiteljem čime se uvijek ponosim.», *Glas iz pustinje*, Zaprešić, III/2001., br. 4(9), str. 21.

MI – List mladih

Podlistak Ivana Merza – Apostol hrvatske mladeži - suuredjuje o. Božidar Nagy, postulator

«Istine vjere», *MI*, Zagreb, XXV/2001., br. 1-2, siječanj-veljača, str. 9

«Papa – vidljivi Krist na zemlji», *MI*, Zagreb, XXV/2001., br. 3, ožujak, str. 10

«Stav katolika prema Papi», *MI*, Zagreb, XXV/2001., br. 4, travanj, str. 18

«Marija – posrednica svoga sina», *MI*, Zagreb, XXV/2001., br. 5, svibanj, str. 11

«Srce Isusovo, tebi posvećujem svoj život!», *MI*, Zagreb, XXV/2001., br. 6, lipanj, str. 9

«Borba tijela i duha», *MI*, Zagreb, XXV/2001., br. 7-8, srpanj-kolovoz, 2001., str. 14

«Misli Ivana Merza: Život-smrt», *MI*, Zagreb, XXV/2001., br. 9, rujanj, 2001., str. 16

«Misli Ivana Merza: Prolaznost-vječnost», *MI*, Zagreb, XXV/2001., br. 10, listopad, 2001., str. 27.

«Misli Ivana Merza: Bog», *MI*, Zagreb, XXV/2001., br. 11, studeni 2001., str. 25.

«Misli Ivana Merza (4): Religija», *MI*, Zagreb, XXV/2001., br. 12, prosinac 2001., str. 33.

ZRNO

Listić HKDPD – Hrvatskog katoličkog društva prosvjetnih djelatnika
(*Ivan Merz izabran je za zaštitnika ovoga katoličkog društva.*)

«Dr. Ivan Merz», *Zrno*, Zagreb, IV/2001., br. 32, svibanj, str. 3

«Govori nam Ivan Merz», *Zrno*, Zagreb, IV/2001., br. 34, rujanj, str. 4.

«Biti praktičnim katolikom mora biti moja svrha», *Zrno*, Zagreb, IV/2001., br. 35, 15 listopada 2001., str. 4.

«Govori nam Ivan Merz», *Zrno*, IV/2001., br. 36, 1. studeni 2001., str. 4.

FOKUS

Ivan KRALJEVIĆ, «Vjera je moje životno zvanje. Podlistak Dr. Ivan Merz (1)». *Fokus*, Zagreb II/2001., br. 70, 13. IX. 2001., str. 30.

Ivan KRALJEVIĆ, «Svestrani mladić. Podlistak Dr. Ivan Merz (2)» *Fokus*, Zagreb II/2001., br. 71, 20. IX. 2001., str. 28.

Ivan KRALJEVIĆ, «Ratno traganje za Bogom. Podlistak Dr. Ivan Merz (3)» *Fokus*, Zagreb II/2001., br. 72, 27. IX. 2001., str. 31.

Ivan KRALJEVIĆ, «Vjera – životni putokaz. Dr. Ivan Merz (4)», *Fokus*, Zagreb II/2001., br. 73, 4. X. 2001., str. 31.

OSTALE NOVINE I ČASOPISI

Božidar NAGY, «Upoznajmo budućeg hrvatskog sveca. Dr. Ivan Merz.», *U Tebi, Oče*, Hrvatska Kostajnica, III/2001., br. 7, veljača 2001., str. 24-26.

Božidar NAGY, «Ivan Merz uskoro blaženik», *Veritas*, Zagreb, XL/2001., br. 7- 8, str., 5.

Boris SADILEK, «Hrabrost kardinala Šepera Merzu pripravila put do oltara. Razgovor s postulatorom kauze Ivana Merza o. Božidarom Nagy.», *Fokus*, Zagreb, II/2001., br. 80, 22. 11. 2001, str. 28.

«Ivan Merz – uzor laicima Katoličke Crkve», *Župni list sv. Andrije apostola*, Split, 4/2001., br. 7, Božić 2001., str. 2.

«Sluga Božji Ivan Merz. Apostolski rad u Hrvatskoj», *Suza Dolinska, Glasilo župe Dolina Bosanska kraj Bosanske Gradiške*, Ratkovic VI/2001., svibanj-prosinac 2001., br. 18., str. 76-77.

«Sluga Božji Ivan Merz. Bio je stup Crkve Božje», *Suza Dolinska, Glasilo župe Dolina Bosanska kraj Bosanske Gradiške*, Ratkovic VI/2001., siječanj-travanj 2001., br. 17., str. 39-41.

Živko KUSTIĆ, «Jutarnja propovijed. Ivica i Marica protiv nacizma.», *Jutarnji list*, Zagreb, 10. 5. 2001., str. 12.

Zv, «Dan Ivana Merza», *Zvonik*, Subotica VIII/2001., br. 6, str. 25.

«Ivan Merz – suvremeni apostol», *Križ*, Zagreb, XXI/2001., br. 1, str. 10-12.

«Papa Ivan Pavao II. o Ivanu Merzu», «Proslava dana Ivana Merza u Zagrebu», «Kako je preminuo dr. Ivan Merz?», «Pohvala Ivanu Merzu – pjesma od Zorke Miletić», «Molba naših biskupa za beatifikaciju Sluge Božjega Ivana Merza», *Križ*, Zagreb, XXI/2001., br. 2, str. 4-8

«Dr. Ivan Merz i liturgijska obnova u Hrvatskoj», «Devetnica Ivanu Merzu», «Iz pera Ivana Merza o liturgiji», *Križ*, Zagreb, XXI/2001., br. 3, str. 8-10.

«Značenje javne djelatnosti dr. Ivana Merza», «Čitajući životopis Ivana Merza», *Križ*, Zagreb, XXI/2001., br. 4, str. 8-11.

MERZ U INOZEMSTVU

Francuska

«Ivan Merz, un laïc d'avan-garde». *Christ source de vie*, Toulouse, No. 385, mai 2001. – Glasilo francuskog Apostolata molitve. Cijeli broj posvećen je Ivanu Merzu s raznim biografskim člancima. (Sa vie. Un feu d'artifice, Ivan Merz et la France, Vie spirituelle engage, Renouveau liturgique, Une grande amitié.)

Ivanka JARDIN, «Ivan Merz: Ma vie c'est le Christ», *Il est vivant, Revue mensuelle communautaire Emmanuel*, Lyon, No. 177., novembre 2001., str. 26-27.

Vatikan

Catalogo Generale 2001., Libreria Editrice Vaticana., na str. 98., donosi oglas o knjizi: 65 Fabijan VERAJA, Ivan Merz. Pioniere dell'Azione Cattolica in Croazia (1896-1928), 1998. pp. 1136, (codice 2555-9).

Poljska

Ks. Stanislaw Gron, S.J., «Chorwacki kandydat na oltarze», *Poslaniec Serca Jezusowego, Miesiecznik Apostolstwa Modlitwy*, Krakow, V/2001 (130), str. 26-27.

LIST O IVANU MERZU NA POLJSKOM.

Već devet godina izlazi u Poljskoj list o Ivanu Merzu na poljskom jeziku. Pokrenuo ga je i uređuje ga g. Jozef Staszkwian iz Gromadke (Legnica). Svake godine izađu četiri broja. Naziv lista na poljskom glasi: RYCERZ KRZYŻA BIAŁEGO. Informator o procesie beatifikacyjnym slugi Bozego Ivana Merza.

List objavljuje razne članke o Ivanu Merzu kako bi ga poljska publika mogla što bolje upoznati. Tu su prijevodi sa hrvatskog ili izvorni članci. Urednik g. J. Staszkwian živio je sve do 1946. u Bosni i dobro govori hrvatski te je tako preveo i cijeli kratki Merzov životopis na poljski.

MERZ U KNJIGAMA

«Ivan Merz. Put duhovne obnove liturgija» - Poglavlje u knjizi: Monah DOROTEJ, *Priče iz života hrvatskih svetaca i uzornih vjernika*, Verbum, Split, 2001., Biblioteka Fides 5, str. 95-100.

IVAN MERZ

MISLI

Postulatura za beatifikaciju Ivana Merza objavila je u 2001. god. novu knjigu - odabrane «MISLI» Ivana Merza. Ivan Merz je u svome kratkom životu mnogo toga napisao: opširan dnevnik, doktorsku disertaciju, brojne članke, brošure, studije; a mnoga djela ostala su još u rukopisu. Iz svih tih izvora odabrane su njegove najljepše misli koje nam otkrivaju njegovu bogatu dušu. Misli Ivana Merza postale su ideje vodilje mnogim mladim i odraslima kako su to mnogi posvjedočili. Njegovo ime značilo je program života i rada cijelom jednom naraštaju mladih katolika.

Čovjek vjere i svetosti

Kroz njegove misli, koje nam govore o njegovoj živoj vjeri možemo zaći u svetište njegova srca prožetim Milošću, diviti se otajstvu Boga koji prebiva u toj odabranoj ljudskoj duši koju je vodio prema vrhuncima svetosti.

Kad se pročitaju ove njegove misli, spontano nam se nameću tri riječi kojima možemo definirati njihova autora: čovjek vjere i svetosti.

Merz, kako nam izranja iz ovih misli, jest čovjek duboke katoličke vjere, čovjek zadivljujućih moralnih vrлина, i čovjek kršćanske savršenosti i svetosti do koje su uzdizao postupno, uz osoban trud, vođen Milošću Božjom.

"Iz svakog rada koji je Merz napisao osjetio sam snagu, jer sve ono što je napisao, napisao je u svetom zanosu i blistavom okrilju nerazjašnjene Milosti. To je bila njegova snaga, a i danas je.» Tim je riječima suvremenik Ivana Merza književnik Ton Smerdel izrazio ono što su toliki osjetili i doživjeli: misli Ivana Merza, njegovi spisi i

tekstovi proviru iz duboko religioznog kršćanskog iskustva.

Kardinal Franjo Kuharić o Ivanu Merzu

O snazi i ljepoti Merzovih misli izrazio se i Kardinal Franjo Kuharić:

«Otkrivanje Merzove duše jest ulazak u jedan splet divnih planina... Ivan Merz bliješti u tom nizu velikih, vjernih sinova i kćeri naše Crkve u hrvatskom narodu kao jedan blještavi vrhunac. I kao što se na vrhunce penju hrabri planinari, tako bih želio da otkrivanje Ivana Merza u mladim dušama ove generacije, ovih naših prilika, budi težnju da se penju, da idu u visine i da osjete kako je divno gledati s tih visina na široke horizonte Božje stvarnosti i da osjete kako je čist zrak u visinama, te da uvijek prema njima teže...» (*Govor na svečanoj Akademiji prigodom 50. obljetnice smrti Ivana Merza, u Zagrebu, 25.XI.1978.*)

Kada je Ivan Merz već bio otišao u Vječni život, zahvalna mladež donijela mu je na grob vijenac sa svilenom vrpcom na kojoj je bilo napisano: "HVALA TI, ORLE KRISTOV, ŠTO SI NAM POKAZAO PUT K 'SUNCU'!" Ova rečenica možda najbolje izražava što je Ivan Merz značio za svoje vrijeme, a što on može značiti i danas, jer poruke svetih Božjih ljudi, njihove misli, jesu uvijek aktualne.

**KNJIGE ZA
UPOZNAVANJE
SLUGE BOŽJEGA
IVANA MERZA
I NJEGOVE
DUHOVNE
BAŠTINE**

Naručuju se na adresi:
Postulatura Ivana Merza
10000 Zagreb, Vlaška 93
tel. 098/546.806
ili tel.fax 031/211.509

Ivan Merz

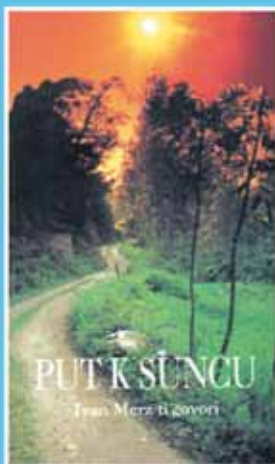
MISLI

**Ivan Merz
MISLI**

Zagreb, Postulatura Ivana
Merza
2001., 64 str.

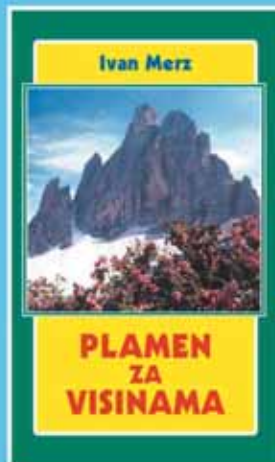
**Najljepše izreke i misli
Ivana Merza sabrane iz
njegove bogate duhovne
baštine.**

Kroz njegove misli, koje nam govore o njegovoj živoj vjeri možemo zaći u svetište njegova srca prožetim njegova srca prožetim Milošću, diviti se otajstvu Boga koji prebiva u toj odabranoj ljudskoj duši koju je vodio prema vrhuncima svetosti. Kad se pročitaju ove njegove misli, spontano se nameću tri riječi kojima možemo definirati njihova autora: čovjek vjere i svetosti.

Ivan Merz
PUT K SUNCU
2. izdanje, Zagreb,
FTI, 1993., 232 str.

Ovo izdanje odabranih tekstova Ivana Merza donosi dosada najopširniji izbor iz njegove bogate duhovne baštine. Knjiga je dobila naziv po natpisu s vijenca koji su Ivanu na grob stavili njegovi mladi štovatelji i sljedbenici: »HVALA TI ORLE KRISTOV ŠTO SI NAM POKAZAO PUT K SUNCU«.

Ivan Merz
PLAMEN ZA VISINAMA
Zagreb, FTI, 1999., 128 str.

U svom je dnevniku Ivan Merz napisao: »U meni je plamen za beskrajnim visinama, žar za nepomučenim grljenjem Sina i Oca i Duha.« (12. V. 1920. g.). U ovoj knjizi kroz odabrane tekstove Ivana Merza otkrivamo njegovo iskustvo duhovnoga svijeta katoličke vjere. Pratimo ga na njegovu usponu prema visinama svetosti kamo ga je vodila Božja milost.